

301497

ప్రతిదినము ప్రకటింపబడును

VOL. 3.

చెన్న పట్టణము 1919 వ సం॥ ఫిబ్రవరి నెల 8 వ తేది శనివారము

No 255

నంపుటము. ౫

కాళియ క్తి నా మ సం వత్స ర మా ఘ మా స శు ధ అష్ట మి ర.

నంచిక ౨౫౫

అమృతాంజనము

అన్ని నొప్పులకు పరమాషధము

వెల స్వల్పము

తల నొప్పులకు

వేరు పొందినది.

గుణము లేకుండిన

మీ వైకము మీకు

ఇయ్యబడును.

వనమూలికలచే

చేయబడును.

నువాసన గలది.

గుణ మధికము

పంచభాషను

చూచి కొనిన

మోస ముండదు.

ఒక సారి పరీక్షించి

చూడుడు.

చక్కని డబ్బితో

వెల ౫ అణాలు.

అన్ని దుకాణముల

లోను దొరుకును.

అమృతాంజనము డి.గో.

6, తంబు శెట్టి వీధి, మదరాసు.

109, ప్రేరి రోడ్డు, హైద్రాబాద్.

విక్రీయి వనోదారమును నువాసన

ఈ గ్రంథమును అంబేద్కర్ గారి వారు (తెలి) అంబేద్కర్ గారి వారు తెలి. 155, బాల్కన్ నగర్ వీధి, బాల్కన్ నగర్, మదరాసు.

(విక్రీయ) ఆటో దిల్ బహార్. (విక్రీయ) కాంచీనది.

ఇట్లు గ్రంథములు కలదు. ఈ గ్రంథములు తెలి. 155, బాల్కన్ నగర్ వీధి, బాల్కన్ నగర్, మదరాసు.

అట్లా చూడగాని, సారాంశముగాని, తెలి. 155, బాల్కన్ నగర్ వీధి, బాల్కన్ నగర్, మదరాసు.

ఈ గ్రంథములు కలదు. ఈ గ్రంథములు తెలి. 155, బాల్కన్ నగర్ వీధి, బాల్కన్ నగర్, మదరాసు.

ఈ గ్రంథములు కలదు. ఈ గ్రంథములు తెలి. 155, బాల్కన్ నగర్ వీధి, బాల్కన్ నగర్, మదరాసు.

ఈ గ్రంథములు కలదు. ఈ గ్రంథములు తెలి. 155, బాల్కన్ నగర్ వీధి, బాల్కన్ నగర్, మదరాసు.

ఈ గ్రంథములు కలదు. ఈ గ్రంథములు తెలి. 155, బాల్కన్ నగర్ వీధి, బాల్కన్ నగర్, మదరాసు.

ఈ గ్రంథములు కలదు. ఈ గ్రంథములు తెలి. 155, బాల్కన్ నగర్ వీధి, బాల్కన్ నగర్, మదరాసు.

ఈ గ్రంథములు కలదు. ఈ గ్రంథములు తెలి. 155, బాల్కన్ నగర్ వీధి, బాల్కన్ నగర్, మదరాసు.

ఈ గ్రంథములు కలదు. ఈ గ్రంథములు తెలి. 155, బాల్కన్ నగర్ వీధి, బాల్కన్ నగర్, మదరాసు.

ఈ గ్రంథములు కలదు. ఈ గ్రంథములు తెలి. 155, బాల్కన్ నగర్ వీధి, బాల్కన్ నగర్, మదరాసు.

ఈ గ్రంథములు కలదు. ఈ గ్రంథములు తెలి. 155, బాల్కన్ నగర్ వీధి, బాల్కన్ నగర్, మదరాసు.

ఈ గ్రంథములు కలదు. ఈ గ్రంథములు తెలి. 155, బాల్కన్ నగర్ వీధి, బాల్కన్ నగర్, మదరాసు.

ఈ గ్రంథములు కలదు. ఈ గ్రంథములు తెలి. 155, బాల్కన్ నగర్ వీధి, బాల్కన్ నగర్, మదరాసు.

ఈ గ్రంథములు కలదు. ఈ గ్రంథములు తెలి. 155, బాల్కన్ నగర్ వీధి, బాల్కన్ నగర్, మదరాసు.

ఈ గ్రంథములు కలదు. ఈ గ్రంథములు తెలి. 155, బాల్కన్ నగర్ వీధి, బాల్కన్ నగర్, మదరాసు.

ఈ గ్రంథములు కలదు. ఈ గ్రంథములు తెలి. 155, బాల్కన్ నగర్ వీధి, బాల్కన్ నగర్, మదరాసు.

ఈ గ్రంథములు కలదు. ఈ గ్రంథములు తెలి. 155, బాల్కన్ నగర్ వీధి, బాల్కన్ నగర్, మదరాసు.

ఈ గ్రంథములు కలదు. ఈ గ్రంథములు తెలి. 155, బాల్కన్ నగర్ వీధి, బాల్కన్ నగర్, మదరాసు.

ఈ గ్రంథములు కలదు. ఈ గ్రంథములు తెలి. 155, బాల్కన్ నగర్ వీధి, బాల్కన్ నగర్, మదరాసు.

ఈ గ్రంథములు కలదు. ఈ గ్రంథములు తెలి. 155, బాల్కన్ నగర్ వీధి, బాల్కన్ నగర్, మదరాసు.

ఈ గ్రంథములు కలదు. ఈ గ్రంథములు తెలి. 155, బాల్కన్ నగర్ వీధి, బాల్కన్ నగర్, మదరాసు.

ఈ గ్రంథములు కలదు. ఈ గ్రంథములు తెలి. 155, బాల్కన్ నగర్ వీధి, బాల్కన్ నగర్, మదరాసు.

ఈ గ్రంథములు కలదు. ఈ గ్రంథములు తెలి. 155, బాల్కన్ నగర్ వీధి, బాల్కన్ నగర్, మదరాసు.

ఈ గ్రంథములు కలదు. ఈ గ్రంథములు తెలి. 155, బాల్కన్ నగర్ వీధి, బాల్కన్ నగర్, మదరాసు.

ఈ గ్రంథములు కలదు. ఈ గ్రంథములు తెలి. 155, బాల్కన్ నగర్ వీధి, బాల్కన్ నగర్, మదరాసు.

ఈ గ్రంథములు కలదు. ఈ గ్రంథములు తెలి. 155, బాల్కన్ నగర్ వీధి, బాల్కన్ నగర్, మదరాసు.

ఈ గ్రంథములు కలదు. ఈ గ్రంథములు తెలి. 155, బాల్కన్ నగర్ వీధి, బాల్కన్ నగర్, మదరాసు.

A BEST OPPORTUNITY. REDUCTION SALE.

FOR

THE CELEBRATION OF SUCCESS

of our Glorious Emperor and his allies in

The Great European War.

The following books of our publication will be sold at reduced priced at the rate of 25 per cent. Less than the original cost

(Postage etc., Extra for all Books)

Mr. G.W.M. Reynold's Novels

Big Type Editions.

Rs. A.

- 1 Mary Price or The Memoirs of a Maid-Servant in 8 Vols. 5 0
- 2 Bronze Statue or the Virgin's Kiss in 4 Vols. 2 0
- 3 Loves of the Harem, A Tale of Constantinople. 4 Vols. 3 0
- 4 Rosa Lambert or Memoirs of a Clergyman's Daughter in 4 Vols. 3 0
- 5 Margaret or The Discarded Queen in 4 Vols. 3 0
- 6 Canonbury House or The (Queen's Prophecy) 3 Vols. 2 4
- 7 The Mysteries of Old London or The Days of Hogarth. 3 Vols. 2 4
- 8 Pope Joan or the Female Pontiff in 3 Vols. 1 12
- 9 Faust--A Romance in 2 Vols. 1 8
- 10 Mary Stuart or Queen of Scots 1 4
- 11 Soldier's Wife in 2 Vols. 1
- 12 The Seamstress or The White Slave of England in 2 Vols. 1 0
- 13 Robert Macaire or The French Bandit in England in 2 Vols. 1 0
- 14 The Young Fisherman or The Spirit of the Lake. Complete. 0 10
- 15 Mysteries of Paris by Eugene Sue in 2 Vols. 1 0

The above reduction will be allowed only for orders received from the 15th December 1918 up to 15th February 1919.

Apply to:-

The SUPERIOR WATCH CO.,

536

Post Box 157 (A) Madras. E.

లోక ప్రసిద్ధి జెందిన కంచి జప్రతిదినములు.

సరసమైన వెలుగు! చూడుకు ఉత్తరవాదలు!

సాక్షాత్తులైన గ్రంథములు కలదు. ఈ గ్రంథములు తెలి. 155, బాల్కన్ నగర్ వీధి, బాల్కన్ నగర్, మదరాసు.

ఈ గ్రంథములు కలదు. ఈ గ్రంథములు తెలి. 155, బాల్కన్ నగర్ వీధి, బాల్కన్ నగర్, మదరాసు.

ఈ గ్రంథములు కలదు. ఈ గ్రంథములు తెలి. 155, బాల్కన్ నగర్ వీధి, బాల్కన్ నగర్, మదరాసు.

ఈ గ్రంథములు కలదు. ఈ గ్రంథములు తెలి. 155, బాల్కన్ నగర్ వీధి, బాల్కన్ నగర్, మదరాసు.

ఈ గ్రంథములు కలదు. ఈ గ్రంథములు తెలి. 155, బాల్కన్ నగర్ వీధి, బాల్కన్ నగర్, మదరాసు.

ఈ గ్రంథములు కలదు. ఈ గ్రంథములు తెలి. 155, బాల్కన్ నగర్ వీధి, బాల్కన్ నగర్, మదరాసు.

ఈ గ్రంథములు కలదు. ఈ గ్రంథములు తెలి. 155, బాల్కన్ నగర్ వీధి, బాల్కన్ నగర్, మదరాసు.

ఈ గ్రంథములు కలదు. ఈ గ్రంథములు తెలి. 155, బాల్కన్ నగర్ వీధి, బాల్కన్ నగర్, మదరాసు.

ఈ గ్రంథములు కలదు. ఈ గ్రంథములు తెలి. 155, బాల్కన్ నగర్ వీధి, బాల్కన్ నగర్, మదరాసు.

ఈ గ్రంథములు కలదు. ఈ గ్రంథములు తెలి. 155, బాల్కన్ నగర్ వీధి, బాల్కన్ నగర్, మదరాసు.

ఈ గ్రంథములు కలదు. ఈ గ్రంథములు తెలి. 155, బాల్కన్ నగర్ వీధి, బాల్కన్ నగర్, మదరాసు.

ఈ గ్రంథములు కలదు. ఈ గ్రంథములు తెలి. 155, బాల్కన్ నగర్ వీధి, బాల్కన్ నగర్, మదరాసు.

ఈ గ్రంథములు కలదు. ఈ గ్రంథములు తెలి. 155, బాల్కన్ నగర్ వీధి, బాల్కన్ నగర్, మదరాసు.

ఈ గ్రంథములు కలదు. ఈ గ్రంథములు తెలి. 155, బాల్కన్ నగర్ వీధి, బాల్కన్ నగర్, మదరాసు.

ఈ గ్రంథములు కలదు. ఈ గ్రంథములు తెలి. 155, బాల్కన్ నగర్ వీధి, బాల్కన్ నగర్, మదరాసు.

ఈ గ్రంథములు కలదు. ఈ గ్రంథములు తెలి. 155, బాల్కన్ నగర్ వీధి, బాల్కన్ నగర్, మదరాసు.

ఈ గ్రంథములు కలదు. ఈ గ్రంథములు తెలి. 155, బాల్కన్ నగర్ వీధి, బాల్కన్ నగర్, మదరాసు.

ఈ గ్రంథములు కలదు. ఈ గ్రంథములు తెలి. 155, బాల్కన్ నగర్ వీధి, బాల్కన్ నగర్, మదరాసు.

ఈ గ్రంథములు కలదు. ఈ గ్రంథములు తెలి. 155, బాల్కన్ నగర్ వీధి, బాల్కన్ నగర్, మదరాసు.

ఈ గ్రంథములు కలదు. ఈ గ్రంథములు తెలి. 155, బాల్కన్ నగర్ వీధి, బాల్కన్ నగర్, మదరాసు.

ఈ గ్రంథములు కలదు. ఈ గ్రంథములు తెలి. 155, బాల్కన్ నగర్ వీధి, బాల్కన్ నగర్, మదరాసు.

మలయ చందనము.

(1251) తెలి. 155, బాల్కన్ నగర్ వీధి, బాల్కన్ నగర్, మదరాసు.

ఈ గ్రంథములు కలదు. ఈ గ్రంథములు తెలి. 155, బాల్కన్ నగర్ వీధి, బాల్కన్ నగర్, మదరాసు.

ఈ గ్రంథములు కలదు. ఈ గ్రంథములు తెలి. 155, బాల్కన్ నగర్ వీధి, బాల్కన్ నగర్, మదరాసు.

ఈ గ్రంథములు కలదు. ఈ గ్రంథములు తెలి. 155, బాల్కన్ నగర్ వీధి, బాల్కన్ నగర్, మదరాసు.

ఈ గ్రంథములు కలదు. ఈ గ్రంథములు తెలి. 155, బాల్కన్ నగర్ వీధి, బాల్కన్ నగర్, మదరాసు.

ఈ గ్రంథములు కలదు. ఈ గ్రంథములు తెలి. 155, బాల్కన్ నగర్ వీధి, బాల్కన్ నగర్, మదరాసు.

ఈ గ్రంథములు కలదు. ఈ గ్రంథములు తెలి. 155, బాల్కన్ నగర్ వీధి, బాల్కన్ నగర్, మదరాసు.

ఈ గ్రంథములు కలదు. ఈ గ్రంథములు తెలి. 155, బాల్కన్ నగర్ వీధి, బాల్కన్ నగర్, మదరాసు.

ఈ గ్రంథములు కలదు. ఈ గ్రంథములు తెలి. 155, బాల్కన్ నగర్ వీధి, బాల్కన్ నగర్, మదరాసు.

ఈ గ్రంథములు కలదు. ఈ గ్రంథములు తెలి. 155, బాల్కన్ నగర్ వీధి, బాల్కన్ నగర్, మదరాసు.

రాజప్రతినిధిగారి యుపన్యాసము.

అంగదేశమునకు వెళ్లుటకు కార్తీకము, మౌనము,
చూరముగా రీతుల ప్రతిపద్ధులను ప్రయోజింపు చీటను వే-
టనే యిచ్చెదరా అని మా|| చందాగా ౧౪౩౩౩ దీక్ష
సేలాఖరుననే ప్రయోజింపు ౧౪౩౩౩
ము తొలగింపబడిన దని

కత్తికలసిగోధము

హిందూ ముస్లిం ఇండియా, బొంబాయి క్రానికలు అమృతబహు పత్రికలను (బ్రిటిషు షేకరులు పోనినానంద నిగోధించి విషయము కట్టకునా? అంగ్లో యిండియను పత్రికలను బెంగాలీ రీడరు పత్రికలను మాత్రము ధారాళముగా పోషింపు చుండుట సత్యమా?

2. నిజమగుచే నిగోధించినవారు (బ్రిటిషు, ఇండియా రాష్ట్రీయ దొరతనములతో నెనరో, ఎవరూచరకలన జరిగిన తలెవరరా?

3. అందులకు కారణమేమో వివరింపురా? 4 ఇట్లు మరి వివేకపువైన కత్తికలు బహిష్కరింపబడిన నిదర్శనముకలరా? 5 అట్టి బహిష్కరణలకు తొలగింపవలెనని ఇండియా దొరతనమువారు (బ్రిటిషు దొరతనమువారిని కోరెదరా? అని మా చందాగారడిగిరి

(1) కత్తికల నిరకరణలకు పోనియ్యటము నిషేధించుటకు సెన్సార్ల కధికారులు కలరు. వారు ప్రతి ప్రతిక యొక్క ప్రతిపాదనకు చదివి నిర్ణయించుచుండిరి. ప్రతిపాదనకు గాబున్న వై 4 కత్తికల సంచికలను వెక్కిరింపి వారు తరుచుగ నిలిపివేసిరి. (2) ఇంతకంటే వేరగు బహిష్కరణ మేమియు లేదు. ఇది యాదృశ సంబంధము నకలిగిన నిగోధము. (3) బహిష్కరణ చోరము అంతో శతముగూర్చిన వార్తలను కను పత్రికలలో ప్రకటింపరాగిరి. ఈ పత్రికలు (బ్రిటిషు షేకరులకు చేరగానే అచటి జర్నలిస్టులు ఆ కత్తికలలోని విషయములను బర్సలకు తుప్పుగొందిరి. అందువలన నీ నిగోధ మనమైనది. (4) మరొకన్ని శ్రేణి ముల నుండి గూడ కత్తికలు (బ్రిటిషు షేకరులకు) రానియ్యవలెను ఇట్లు నిగోధించినవారు (బ్రిటిషు సెన్సార్లు) గాని (బ్రిటిషు దొరతనమువారు) గారు. (5) (బ్రిటిషు షేకరుల) సంబంధము బహిష్కరణ సెన్సార్లు చేయుట 19-12-18-వ తేదీతో నిలువబడినది. ఇప్పుడెట్టి నిర్బంధమున లేదని మా నిర్ణయముగారు జదివిరి.

విల్లింగ్టన్ కృత్యమును స్మారకచిహ్నము

దీనిని స్మార్చు మా చందాగారు (ప్రత్యేచి). సాధారణముగా క్రమశిక్షణగల రాష్ట్రీయ ప్రభుత్వము ఆముఖిని బడచుచుండ సన్మానకరములను సత్వర్త సాక్షరములను అంగుకొనగాను. రాజకీయనీతికర వెల్లగుడగు గాని ప్రభుత్వ ప్రధానాధికారి (గవర్నరు) కిట్టి నిగోధము లేదు. కాక నిబంధనలకు మార్పు బనిలేదని మా నిర్ణయముగారు తెలిసిరి. సంధిసభలో భారతీయ ప్రతినిధులు.

కాంగ్రెసు సభవారు కొందరు ప్రతినిధులను తయారించిన సంగతి దొరతనమువారికి తెలిసిందిగాన వారిని స్మార్చి దొరతనమువారు నిరసనచేయ దలచుకొన లేదు మా చందాగారి ప్రశ్నకు మా నిర్ణయముగారు బదులు చెప్పిరి.

ధిల్లీలో కాంగ్రెసు సభాధ్యక్షుని ప్రసాదము.

స్థానికాధ్యక్షులు ముచ్చించిన మార్గమున ప్రసాదమును జరుపుట కంగీకరింపక సన్మానసంఘమువారు ప్రసాదమును నిలిపివేసిరి. స్థానికాధ్యక్షుల ప్రాతిపదికలను షేకరులలో కొందరి కాంగ్రెసు ముఖ కలిగించినదిగాని స్థానికాధ్యక్షులు ముచ్చించిన మార్గమున సన్మానసంఘము వారు ముచ్చించిన మార్గము నిరసనకరము కాదని మరికొందరు షేకరులు తలచిరి. గాన ఇండియా దొరతనమువారు కల్పించుకొనగోరని మా మతముగారి ప్రశ్నకు మా నిర్ణయముగారు ప్రత్యుత్తరమిచ్చిరి. షేకరక్షణ సేన

ఇకమీదట నీ సేనలో వారు స్వబుద్ధిలన రాగోగిన రాసచ్చునే గాని శిరీషులకు వాతలనను నిర్బంధమేమియును లేదు. అభ్యాసమున కొన్ని విషయములను మాత్రమే వారు ముఖ్యముగా నేర్చుకొనవలెను గాని తక్కిన వారినిగూర్చిన నిర్బంధమేమియును లేదు. ఈ స్వేచ్ఛ ఈ సేనలోని నిద్రాధులకు ఇతరులకుగూడ నీ యుపదేశి కాని ఎకలైన కొరి వచ్చినచో నేర్చుట కభ్యంతర ముండదని మా కర్మగారి ప్రశ్నకు సేనానిగారు ప్రత్యుత్తర మొసంగిరి.

కలెస్సికోట్టు

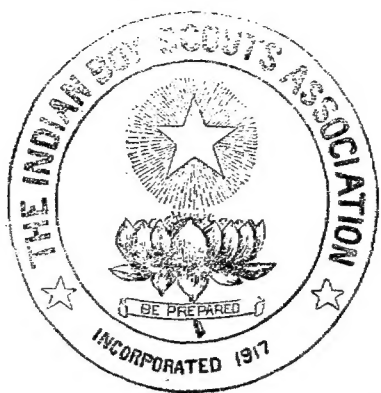
యాపాణానామ లింగము అధి నిముగ కొరకునున్న టంకనాలలో నిరాములు లేవండే వని జరుపుటవలన మేము 7 కలెస్సికోట్టు బారాగణములలోని నోట్లు పుచ్చుకొని వాటి ముల నిమగ్నముగామున్నాము. ఒక్కడిగారు సెలలో 8 కోట్ల రూపాయల పోలిపోయినది. ఈ సంవత్సరమున దొరతనము 60 కోట్ల రూపాయల వెండిని కొనిరి. ఈరీతిగా మేము నందరేమిటగు కత్తికలనలేకుండ పనిచేయుము. ఇంకను ఉత్పత్తిని పోషించు మార్గముల నాలాచించుచున్నామని మా మతముగారి ప్రశ్నకు మా మెట్టగారు ప్రత్యుత్తరమిచ్చిరి.

ఉపసంహరణము

విమర్శన సేనాధిపతిగారు పారిశ్రామిక నిర్బంధకాసన మున రద్దుపరుచుకొనిరి. (సత్యము)

బాలభట్టోద్యమము

(ప్రత్యేకవ్యాసము)

మదరాసు ప్రావిన్సియలు కమిషనరు కే ఫంజీయ కామతు గారు మా కీటుల ప్రాయము న్నారు:—

నేనింటివరును (కాని ప్రత్యేకవ్యాసములవలన మన శేకమున సెలకొల్పబడిన బాలభట్టోద్యమముయొక్క చరిత్రను సంక్షిప్తము చేయుటకు బాగుగా ప్రయత్నించుచున్నది. ప్రతి ప్రతిక ప్రపంచమున దంకటను బాలభట్టోద్యమము జరుపుటగా నిర్వహించబడుటకు గాను ఎట్టి యాశ నీయు సంభావించబడినచో, అట్టివి మన కెంతవరకు అనుకూలమునో యాలోచింపము.

1. ప్రత్యేకము బాలభట్టోద్యమముపట్ల సానుభూతిని చూపుచున్న సెన్సార్లందరు, "ప్రతి సాత్వతమునకు బాలభట్టోద్యమమును నిర్బంధమున వ్యాపింప జేయుటకు ప్రయత్నింపబడును. బాలభట్టోద్యమము విని ఫలములను చవిచూడవలయును" అని చెప్పుచుండుట మనము వినుచున్నాము. ఇటుల తలంచుట మంచిదికాదు. ఏమని నై మను నొకరు తప్పుక జరుపలయు నని నిర్బంధించిన దానియందయును, యాశించుటకు చెప్పింపవలెను. కిట్లు చెప్పింపబడు కొన్ని శక్తులు ఆ నియంతరి అభిమానము, ఉత్సాహము పోలవు. వాపున బాలభట్టోద్యమము యంతవల ఇన్సాఫ్తమున కారము నిర్వహించబడవలయును. ఇటుల చేసినయెడల సభ్యులమునకు బలము చేరును. ఉత్సాహముతో బాలకు లిండుచేటలకు సముతేజము అవకాశములు కలుగును. వారు తమ సర్వశక్తులను ఉద్యమనిర్వహణమునకు ధారపోయుటకు వీలు కలుగును.

2. బాలభట్టోద్యమము ప్రభుత్వమువారి నిర్వహణము క్రింద సుంకపాడము. ఈ యాద్యమును పరిపంచమునందలి ప్రతి బాలభట్టోద్యమమునకును బాగ్రత్తగా నిర్వహించబడుట చూచుచున్నాడు. ఈ మధ్యనే మానసికములకు కట్టి గారు సామాన్య కాచన రీతిలో ప్రభుత్వము వారు బాలభట్టోద్యమముపట్ల తగిన సహాయము చేయుచుండవలయునని తీర్మానమును తెచ్చినపుడు సర్ కంకర నాయకు, మాస్టరు గారు బాలభట్టోద్యమము అధికారులచే నిర్వహించబడవలయుననియు, ప్రభుత్వమువారి సహాయములపట్ల జోక్యము పుచ్చుకొనవలసింది కాదనియు నుడిచిరి. మీరు చెప్పిన మాటలు నిజము. ఈ యాద్యములు బాలకుల తల్లిదండ్రుల ప్రోత్సాహముమీదనే ఆధారపడియుండవలయును. ప్రపంచమున ప్రతివోటను ఇటులనే జనగించుచున్నది. అధికారుల చేతులలో నీ యాద్యమును పడినయెడల ఎంతయు సుపద్రవము చేకూరకలదు.

3. ఈ యాద్యమునకు చేరువారు జాతిభేదములను పరిగణించక ప్రతివారిని సోదరులవలె భావించవలయును. కాని మనశేకమునందలి షేకరపాలు బాలభట్టోద్యమము వారు ఈ యాద్యమును పరిగణించిన యెడల ప్రోదన బాలకు లాయాద్యమునకు చేరియుండువారే.

4. బాలభట్టోద్యమమునకు పని చేయుచున్న వారు రాజకీయవిషయములలో జోక్యము పుచ్చుకొనరాదు. సాధారణముగా రాజకీయములకు తలదాచుకొనవలెను. ఒకరికి గిట్టును. ఒకరికి గిట్టును. అప్పుడా బాలభట్టోద్యమము సంయమము రాజకీయములందు పనిచేయుటకు దిగినయెడల ఈ తెగలు పోర్టికలకు నుడ్రుకుమే నాశనమగును. కావుననే బాలభట్టల రాజకీయ విషయములలో జోక్యము పుచ్చుకొన గూడదని నిర్బంధములు కలవు. బాలభట్టులు తమ ముక్తులతో రాజకీయసభలకు సంయతము వెళ్లనూడదని బాలభట్టుల చట్టము వాకొనచున్నది. ఒక శక్తిక్తి, బాలభట్టులు కాక, ఇతర వ్యక్తులను బట్టి రాజకీయసంఘములలో సభ్యుడుగ చేరవచ్చును.

5. బాలభట్టోద్యమ ముతులవిషయములలో జోక్యము పుచ్చుకొనదు. ఉద్యమమున చేరిన బాలభట్టుకు తన స్వయము కట్ట అభిమానము చూపవచ్చును, కాని ఇతర మతములను నిరసించక అన్ని మతములలోని బాలభట్టులపట్ల సోదరభావము చూపుచుండవలయును.

ఈ యాద్యములపట్ల బాలభట్టు సానుభూతి చూపుచు కానిది తమ కే క్షిణంవరతక కాన్యరూపమున బ్రెచ్చుచు న్నారని చూపుట అవసరము. ద్రవ్యవిషయముపట్లను బాలభట్టు లేమియు తొందరపడ నక్కరలేదు. వారి ముద్యమమున ద్రవ్యమేమియును చందానూపకముగ గాని ప్రచేశమును యాపమునగాని చెల్లించకనే చేరవచ్చును. ఉద్యమమున పని చేయు సభ్యులకు సంయతము ఉద్యమవిధినుండి ద్రవ్యము నాసింపకనే పనిచేయుచు న్నారు.

వై. ఎమ్. సి. ఏ. వార్షికసభ.

కన్యకాసాయంకామకు వై. ఎమ్. సి. ఏ వార్షికసభ జరిగెను. కడ విక సుంకత్తములలోను కన్యకాసభ జయప్రథముగా జరిగినది. సభ్యులు సుభ్యయము హెచ్చుచు, అరుగంటలకు మా సర్ గాడ్డు ప్రేమ, న్యాయములు మా స్నేహము. విలెండ్రి గాడ్డులో గవర్నరు గారు సభకు విచ్చేయసభ్యులందరు కరతాళధ్వనులతో స్వాగత మొసంగిరి. ఉత్సాహ మధికముగ వర్తిల్లెను.

గవర్నరు గారు ఆధ్యక్షత వహించిరి. తరెండు కాన నుగోల్లు స్పీక్రుగారు ప్రార్థనసన్నిధి. పిమ్మట శరదాను గారు సంకల్పబాంధవు నివేదనను చేయవలెను, వై. ఎమ్. సి. ఏ వారి, వివిధవిషయములలో నొక ద్విక సేనను పేర్కొనిరి.

యాద్యవిషయములపై ఉపన్యాసము

వై. ఎమ్. సి. ఏ అంతర్జాతీయ సభ్యులయొక్క కాన్యదర్శులు డాక్టరు జి. మెన్ట్రుడు ఎడ్జ్ గారి టువర్కనించిరి.

నే నీ ఘోరసంగ్రామములో సభ్యులరంగమునకు వెళ్లి తిరి. ప్రాంత, బెలిజియములో అనేక స్థలములలో వై. ఎమ్. సి. ఏ వారు పేర్కొనదగు సేన యొక్కరి. స్వాధీశక్తులు, సామ్రాజ్యశక్తులు వారి సేనకు మూలములయ్యెను. జర్మనుల సేన విధములకు విడుపుగాలి, ముందుగొండల ఉపయోగించి, పేర్కొనరాని ఘోరములను జేసిరి. ప్రాంతముల సాయములకు తక్కిన భాగంలో గాడిరి. అంగ్లోయము, కరమము, అమెరికము, హైందవులు. ఒకే భర్తవనమున భర్తవనమునకు స్వాధీశక్తులములకు చేసిరి. శేకరము యుద్ధభూమిగ జేయుడెను. అనేకకుటుంబములు వశనాశనము చేయబడినవి. అనేకుటుంబముల సాహాయము లైవని. అనేకుటుంబములు అంగలైవలయు గలవారైరి. కన్యకులను, ప్రాయమును సుఖజేయక హిందువుల గణసాతీతమును సేవయొక్కరి. కర్ణనాతీతమును కొర్యము జూసిరి. నేమేల? గోవిందసిం యొక్క నిర్ణయముకాను విడుదల చేసేల్ల హైందవుల కైర్వ సాహాయము, స్వాధీశక్తులను, హైర్వము, వారి ప్రాంతిబాష్ట్యత్యమును ప్రపంచమునకు చూచును. అమెరికములు విశేషముల పోరాడిరి. హైందవులును అమెరికములను ఎట్టి విడుదలను చూపాలందెనన, అట్లేర్వమును చూచక, స్వేచ్ఛ సంకాశించుటకు స్వాధీశక్తులమును జూపుటకే స్థిరచరము గలవారైరి. దొరకు, ఈ ఘోరముద్యమయొక్క ప్రతిక, సారాంశములకు విశేషికించిరి.

పిమ్మట అధ్యక్షులను ఎడ్జ్ గారి ఆపవాదములు వ్యాఖించుచు, వై. ఎమ్. సి. ఏ సంఘమువారు వివిధమార్గములలోను బిచ్చి సేవకు కొనియాడిరి.

దైర్ఘ్యములసంఘము తరపున మా (తరెండు పేర్కొడిగు గారు, గవర్నరు గారు ఈ సంఘమునకు చూపిన ప్రోత్సాహముల పేర్కొనుచు వారిని కొనియాడిరి. వారికి నందరము లర్పించబడెను.

జాతీయగీతము, ప్రార్థనలతో దినచర్య ముగిసెను.

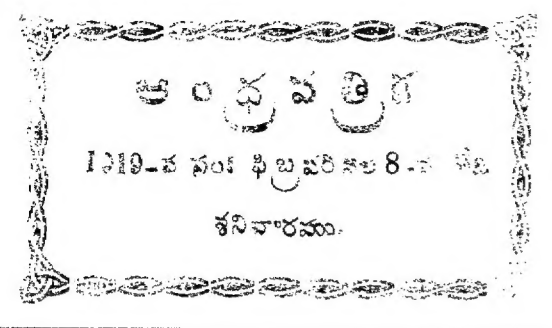
ప్రకటన:—గంగాన, అతియాయులండి గదవారు నకును, తూర్పు తీరములకును విసురుతీయబడు విషయముపై రాకపోకల ఛార్జీ 29 రూపాయల కంటెనరు, చూపునడి, మలబారు తీరములకు 22 రూపాయల కంటెనరు నిర్ణయించబడినది. ఛార్జీ యొక్క విడుదల 1 రూపాయ యెక్కువ ఛార్జీ చేయబడును. ఇవి జనవరి 31-వ తేదీనుండి అచరణ జాతీయక వచ్చును.

ఆహారపదార్థములు:—

తెలంగాణలో 8000 టన్నులు, తులాయులండి 800 టన్నులును తెలంగాణ కరదరాసు రాజధానికి దిగుమతిచేయబడు ఆహారపదార్థముల కమిషనరు ప్రకటించెను. వీనిని దిగుమతిచేయు గోలవారు కర్మికికేట్లై డ్రెక్టరుఅఫీసుకు దరఖాస్తు చేయవలెను. మైసూరు సివిల్ సప్లయ్ డ్రెక్టరు ఆ షేమనుండి 1400 టన్నుల ఉపకలను మదరాసు రాజధానికి దిగుమతిచేయబడు కను మతించిరి. ఇందులకు కూడ సర్టిఫికేట్లు దరఖాస్తుచేసి ఈ ఆఫీసులో దొరకును.

అమృతాంజనం దీపో క్యాలండరు

1919 సం. రమణకు మా క్యాలండరును తయారుగా నున్నది. కొద్దివారి ప్రతులే యున్నవి. కాన నావలసినవారు త్వరగా వ్రాయ బ్రాధితులు. కార్యనిర్వాహకులు, అమృతాంజనం దీపో.

ప్రధాన సారాంశము

సంస్కరణమా, నిర్బంధమా, ఇదియే ప్రధాన సారాంశము రెండింటిని సరియొకము సాధ్య పడదు. ఒకటి పెరుగుచోట, మరొకటి పెరుగ జాలదు. ఈ సత్యమునే సామ్రాజ్య శాసననిర్మాణ సభలో ప్రజాప్రతినిధు లసందిగ్ధముగ వెల్లడించిరి. ఈ సత్యమునే అధికారికభక్తి ప్రతిఘటించిరి. దండిన శాసనముల తేయుట కట్టి యవసరము గలిగెను? 1918 సంవత్సరము మధ్యభాగము నుండి యంతవరకును హిందూ దేశమునం దెక్కడను ఆరాజకృత్వములు జరుగ లేదని సర్. విలియము విల్ సెంటుగారి రంగీకరించిరి. బొంబాయి రాజధానియం దరాజకము చిరకాలము క్రిందటనే నాగిపోయినదని, రాల్ఫ్స్ సంఘమున రంగీకరించిరి. మౌదూను రాజధానిలో నిట్టి మర్దయము లకు తావులేదు. మధ్యరాష్ట్రములు, సంయుక్త రాష్ట్రములు, బీహారు దేశములం దిట్టి శుభ స్థితియే ప్రబలియున్నది. వంగదేశ మొక్కటే ఆరాజక మునకు కొంతవడి పాన మొసగెను. మాలవ్యా గారు దెలిపినట్లు, వంగదేశమునం దయినను, 1905 సంవత్సరమునకు బూర్వ మరాజకము ప్రబలి యుండలేదు. విశ్వవిద్యాలయ శాసనము, వంగదేశ విభజనము, విచారితపు కలవర కారణమయ్యెను. దీని మూలముగ నే అక్రమపద్ధతుల దేశమునకొంత వడి ప్రబలెను. వంగదేశ విభజనము తీసివేయబడిన పిమ్మట, అశాంతి చాలవరకు దగ్గినను, అక్రమచ ర్యుల పూర్తిగ మానిపోలేదు. యుద్ధమధ్యమున శత్రువుల చిన్నుగడగు కొనసాగకుండుటకు దేశరక్షణ శాసనము ప్రవేశపెట్టబడెను. సంగ్రామసమయ మగుటచే, నీ శాసనము ప్రజాప్రతినిధు లామోదించిరి. ఆ శాసనముకు రద్దుగాలేదు. సంధి ముగిసిన ఆరు నెలలవరకును ఆ శాసన మమములో నుండక తప్పదు. కావున, ఈ సంవత్సరములయు, దేశ రక్షణ శాసన ముములోనే యుండెను. కొత్త చట్టములతో నేమాత్రము నిమిత్త ముండదు. బాధ్యతాయుత పరిపాలనాదర్శము ప్రజలలో నూతనోత్సాహము రగుల్పిల్చెను. స్వపరిపాలనా ప్రదానము త్వరలో సమకూడునని, దేశమందంత టను ప్రజలు విద్విభూతులయిరి. ఇందుచే నశాంతి మటుమాయ మయ్యెను. ఆరాజకృత్వములు వంగదేశములో గూడ కొంతకాలమునుండియు రూపుమాసెను. ఇతర రాష్ట్రములలో నట్టి కృత్వములు చిరకాలమునుండియు జరుగుటయే లేదు. సంతృప్తికరముగ స్వపరిపాలనము ప్రవేశపెట్టబడు నేని, ఎట్టియశాంతియు దేశమున తలజూపజాలదు. దేశరక్షణ శాసన మిక నొక సంవత్సరము వరకయినను నమలులో నుండగలదు. ఆరాజకము

దేశమునందు సమసిపోయెను. ఇపుడికను దండన పద్ధతుల కట్టి యవసరము గలిగెనో ప్రజలకు దెలియకున్నది. సర్. విలియము విల్ సెంటుగారు గాని, లౌడనుగారు గాని, లవెయిగారు గాని, దీనికి తగిన సమాధాన మొస గ జాలకపోయిరి. ఆరాజకమును రూపుమాపినది, ప్రభుత్వపు నూతన దృక్పథమే యని స్పష్టముగ గాన్పించుచుండ, అన్యధా తలంచుటకు హేతువు గానరాదు. వంగదేశ విభజనము కలవరకారణ మయినను విభజనపు రద్దు శాంతిని నెలకొల్ప గలిగెను. విసెంటుగారి నిర్బంధవాసము, ప్రజల మగు నాందోళనము బుగ్గొల్పెను. నిర్బంధ వాసము తొలగినచే, శాంతివాతావరణ మేర్ప డెను. ఈ విషయమును మాంటాగూగారి రంగీకరించి యుండిరి. ఎల్లప్పుడును, సమాధానమే, అశాంతిని బోద్దోలుచున్నదని చూపుట కీ విధమ సములు చాలును. సంస్కరణ ప్రవర్ధనమునకు శాంతివాతావరణ మవసరము. దండన పద్ధతులు శాంతివాతావరణ మును పోషింప జాలవు ఇది చరిత్రాంశము. చరిత్రప్రసిద్ధులుగ నీ విషయ మును మరుగుపరచి లాభ ముండదు. చట్టముగటి సూక్ష్మనివేషై, సత్య మెల్లప్పుడు మనో నేత్రము లకు గోచరమగుచునే యున్నది. ఈ విషయమై అధికారులకు సందిగ్ధము గలచో, సంస్కరణపు చట్టము శాసనమే ఆరు నెలల వరకును, నీ విల్లుల యోచన మేముంచవలె నను పుటలుగారి సన రంగీకరించి, పరీక్ష చేయవచ్చును. అతివాదులు మితవాదు లను భేదములేక, సభ్యులెల్లరులును ఈ చట్టమును తీవ్రముగ ఖండించుచున్నారు. చట్టము గావించుట, ప్రజలపట్ల దానిక మని ప్రభుత్వమవారిని వారించుచున్నది. బెనర్జీ, సర్పూ, సర్. గంగాధర చిట్టావిను గార్లవంటి మితవాదబృందమువారే, తమ యసమృత్తిని దృఢముగ జూపుచుండ, ప్రభుత్వమువారు దేశవరిస్థితు లకు బాగుగ గుర్తించుట భావ్యము. వీరే గాక, సామాన్యముగ సభివృద్ధి కడువడదీ గౌరవనీయు లగు మాఫీగా రేమి చెబుచున్నారో ప్రభుత్వము వారు గమనించిన, సందియముం కీక తావుండదు. బెనర్జీగారి సవరణను మాఫీగా రంగీకరించుచును, సంస్కరణ శాసనము నెలువడవరకు, దీనిని గూర్చి యోచించుకూడదని, బృష్ట పరచిరి. కృష్ణసాహెబ్ రిట్టి శాసనముల పుడు ప్రవేశ పెట్టుటకు సమయము గాదని, నుడివియుండిరి. రాల్ఫ్స్ చట్టములు శాసనము లగుచో, దేశ మునం దంతటను నొక కొననుండి వేరొక కొన వరకును అపూర్వముగ నాందోళనము గలుగు ననియు, పాలక పాలకుల కుండెడి దృఢబంధములు సడలుననియు, జన్నాగారు పలికిరి. అశ్శబ్దసంఖ్యా కుల దండన నిమిత్తమై, బ్యాయ నూత్రములకే భంగము కలుగుచుండ, దేశహితు లెవరును ఈ శాసనముల నంగీకరింపజాలరు. అపూర్వ మగు శాసనము తెలుల గావించబడవచ్చునై, క్యా క్రమమునం దపూర్వముగ పద్ధతుల లబ్ధున నుప యోగించబడినవి. విల్లులు గెజట్లలో ప్రచురింప బడలే. ప్రజాభిప్రాయముల చెలువలయు నని, కోరబడలేదు. విల్లు ప్రవేశపెట్టిన వెంటనే సెల్ఫ్ కమిటీల నేర్పాటు జేయుటయు, సర్వరముగ రిపోర్టు బంపవలె నని విధించుటయు ఈ శాసనా వ్యభావమున కనుకూలముగ నున్నవి. ప్రజా పతి నిధు లెల్లరును, ఇండియా ప్రభుత్వము కీ శాసనముల గావించుట కధికారము లేదని ముది తము గావించిరి. మాలవ్యాగారు 2 గంటల వై కాలము, శాసనపు వివరముల నన్నిటి చచ్చించి దానిని ప్రభుత్వమునా రుపసంహించికొన

గోరి. ముకూలు, సర్పూ, కళిందీ, అయ్యంగారు చిట్టావిను, మాఫీ, కృష్ణ సాహగార్లు తమ ప్రాతికూల్యము జూపిరి. మహమ్మదాబాదు రాజగారి శాసనములు, హిందూదేశపు రాజ కీయ జీవితమును విధ్వంస మొనర్చి, సిడెహాము, నాయరు, ప్రభుత్వలకు చేయూత నొనగును, గావున, వీటిని పూర్తిగ మానివేయవలయు నని, నుడివిరి. సర్ ఫజల్ కరీమ్ఖాయి, రాజారం పాలసింగు, మీర్ అసద్ ఆలీఖాను, శర్మ, శాస్త్రిగార్లు పుటలుగారి సవరణను బలపరచిరి. వీరు వారసనేల, విచక్షణాయుతులగు భారతీయసభ్యు లెల్లరును, తమ యసమృత్తి ససందిగ్ధముగ దెలిపిరి. ప్రజాప్రతినిధులు తమ ధర్మమును నిర్వహించిరి. రాల్ఫ్స్ చట్టములగూర్చి ప్రజాభిప్రాయము వెలిబుచ్చిరి. దేశమున కీ చట్ట ములచే గలుగనున్న యుపద్రవమును దృగ్గోచరము గావించిరి. ప్రజాప్రతినిధు లింతదూరము ఏక మనస్కులై మొరలిడినను, ప్రభుత్వమువారన్యధా నిశ్చయించుటలో నాశ్చర్యములేదు. ప్రజాప్రతినిధు లత్యల్ప సంఖ్యాపాలకులచే నట్టిఫలిత మతి ములభముగ చేకూరెను. కాని, ప్రభుత్వ బాధ్యత మూత్ర మిడివిస్తార ముగ నుండును. ప్రజాప్రముఖులతోద్వాబులేక, వారి కార్యము జరుపవలసియుండును. ధనసహాయ మవసర మగునపుడు, ప్రజాప్రతినిధుల కోర్కెలు పాటించబడెను. ఇపు డని పాటించబడునా లేదా యని, జన్నాగారు క్షిప్రించుచుండిరి. ప్రజల కోర్కెల ప్రతిఘటించుట సమంజసముగలేదు. బాధ్యతాయుత ప్రభుత్వము దేశమునకు బ్రసా దించబడునని ఎల్లరు దలచునపుడే, యిట్టి కార్యము కొనసాగుటచో, ప్రజల విశ్వాసమునకు భంగము గలుగక తప్పదు. దేశక్షేమము, ప్రజాభిప్రాయము ప్రభుత్వపతిష్ట, సుపరిపాలనము, స్వపరిపాలనము మొదలగు విషయముల నెల్ల మునించి, ప్రభుత్వము వారిట్టి బాధ్యతను వహింపవలసి యున్నది. దేశములో సరాజకమును రూపు మాపుటకు, ప్రభుత్వమునకన్న ప్రజల కెక్కు డవసరము గలదని, అధికారులు గ్రహింపజాలక పోయిరి. ఇంతయు గాక, నాగరిక ప్రపంచ మునం దెక్కడ నవసరములేని శాసనముల కీ దేశ మునం దెట్టి యవసరము గలిగెనో విచారించ వలయును. సంగ్రామసమయమున, ఆంగ్లదేశము నందును, దేశరక్షణ శాసనము గావించబడి యుం డెను. కాని, దానిని శాశ్వతముగ నెలకొల్పి ఆంగ్ల ప్రభుత్వమువారు యోచించుటలేదు. హిందూదేశ మునకన్న ఆంగ్లదేశమునందు, దండన శాసనముల కవసర మధికముగ గాన్పించుచున్నది. దేశమం దంతటను ప్రజామమన్న పరిశ్రామికుల దౌర్జన్యము జూచిన, సక్రమాందోళన మక్రమపద్ధతులకు తా వైరగుచున్నదా యని, ఎల్లరుకు భీతి గలుగు చున్నది. లండను నగరమునంతయు చీకటి మయము గావించెదమని, పరిశ్రామికులు భయపెట్టుచున్నపు డు, ఎంతటి సందిగ్ధస్థితి జనించినదో, యూపించుట ముభము. కాని, ఆంగ్లదేశాధికారులు తమ మనో ధైర్యమును విడనాడుట లేదు. అవసరముగ తత్సంపాటు లేదు. నూతన నిర్బంధ శాసనములను ప్రవేశపెట్టుటలేదు. హిందూదేశమునం దేల యూదోర్యము? ప్రధాన సారాంశ మొక్కటే గలది. సంస్కరణమా, దండన శాసనములా? దండన శాసనములు తుద కంగీకరింపబడినవి. ప్రభుత్వమువారు తమ సంఖ్యల బలిమి నుపయో గించిరి. శాసనముల కనుకూలముగ 36 మందియు వ్యతిరేకముగ 21 మందియు వ్రాట్లు నిచ్చిరి.

భారతీయసభ్యులెల్లరును ఏకాభిప్రాయమున నిలిచిరి కాని వారి మాట చెల్లకపోయెను. గా. లాంఛెనుగారు ప్రజా ప్రతినిధుల యభిప్రాయ ప్రబల్యమును, తమ ప్రత్యుత్తరమునందు గుర్తించిరి. భారతీయసభ్యులెల్ల లేకాభిప్రాయమునను ప్రభుత్వాభిప్రాయమును ప్రజాప్రతినిధుల యభిప్రాయమునకు లొంగనీయమని, లాంఛెనుగారు పలికిరి. తమ నిర్ణయ మెద్దియో ప్రభుత్వమువారు రూఢిపరచుకొనిరి. అది సరియైనదని, లాంఛెనుగారు పలుకుచు, ప్రజాప్రతినిధులు విచక్షణజ్ఞానమునకన్న భావప్రజ్ఞానముచే నెక్కువగా ప్రేరితులయి రని దూరిరి. విరియువన్యాసమునం దసభ్యులుగ విషయములనేకములు గలవు. వాటినింకొకమారు విమర్శించెదము బిల్లులు నెలెట్లు కమిటీలకు బంపబడినవి. ప్రజాప్రతినిధు లీ సంఘములలో బుచ్చెయ్యురా? పనిచేయుచో, దండనశాసనబాధ్యతను వీరు కొంతవరకు భరింపవలసియందురు. అట్టికార్యమునకు గడంగవలదని జేకము తన ప్రతినిధులను కోరుచున్నది. ప్రజాప్రతినిధులు తమ యాత్మగౌరవమును కాపాడుకొనెదరా లేదా యని కనుగొనుటకు మాతృదేశము వేదియున్నది. సంస్కరణములు సఫలమయినను గాకున్నను, ప్రజలికమీదవిచారించురు జన్మస్వారంత్రిములనే దండనశాసనములు దీసివేయుచున్నవి. ఇక సంస్కరణములు సఫలమయినను, లాభమేమి? సంస్కరణము లెంతవరకు లాభకరములో, రాజప్రతినిధిగారి యువన్యాసమునలన గ్రహించవచ్చును. జన్మస్వారంత్రిములను తీసి సంపాదించుటకై, భారతీయులు తమ ప్రయత్నముల నన్నిటిని కేంద్రీకరింపవలసి యుండును. దండనశాసనములగూర్చి దృఢముగ ససమ్మతి జూపిన ప్రజాప్రతినిధు లీ సంవత్సరమున దేశీయులకు మార్గదర్శకమయ్యెదరా?

మద్రాసు శాసనసభాసభ

విశాఖపట్టణపు వైద్య పాఠశాలను కళాశాలగా గావించవలయునని, గా. వెంకటకవీరాజుగారు తీర్మానముపాదించిరి. గా. కార్వూగారు ప్రత్యుత్తరమిచ్చుచు, నాంధ్రదేశప్రతినిధు లీ విషయమును, తమకోర్కెలు సఫలమగునరకును, ప్రభుత్వమువారి దృష్టికథమునకు దీసికొనివచ్చుచుండవలెనని, హెచ్చరించిరి. ఆంధ్రులు తమ కోర్కెలను పడేపడే తెలుపుచో, కార్వూగారు దీని సాందోశనమని పేరిడకుండెదరా? ఎటులయినను, ఆంధ్రులును, వారి ప్రతినిధులును, తమ వాంఛలను నిరంతరము చూచుచుండినగాని, లాభము గలుగ దని కార్వూగారి ప్రత్యుత్తరము తేలుపరచుచున్నది. విషయము తీర్మానములగూర్చి వగచి లాభముండదు. దాదాపుగ నన్నియు నట్టివే. ప్రజాప్రతినిధుల తీర్మానములు సఫలమయ్యెడి కాల మింకను రానందున, విచారించి ప్రయోజనము లేదు. అదృష్టవశమున, గోదావరి కృష్ణా గుంటూరుజిల్లాలోని నిమ్మజాతులకు గృహవసతి నేర్పరుచుటకై భూముల సంపాదించుటకు క్రిక్షల రూక్యముల నీయవలయునని, గా. రామచంద్రరావు పుత్రులుగా రుపపాదించిన తీర్మానము కొంతనడి యంగీకరింపబడెను. 1 లక్ష రూక్యముల గ్రాంటునకు ప్రభుత్వమువారింగీకరించిరి. నిమ్మజాతుల యభివృద్ధి కీ గ్రాంటు కొంతవరకు లోడ్పడగలదు. గుంటూరునకు తగిన నీటి సప్లయ గాని, నీటి పారుదల ఏర్పాటు గాని లేకుండుటచేతనే, పట్టణము రానురాను అపారాగ్యమునకు నిలయమగుచున్నది. రామచంద్రరావు

కుంతులగా రిండులకు 1 1/2 లక్షల రూక్యముల గ్రాంటు నిమ్మని గోరి. డ్రెయినేజి విధానమునకు, ప్లానులు, ఎట్టి మేలులు సమర్పించబడరాదున, రాజోపు వత్సగమునకు వెర్న మొత్త మిచ్చి లాభము లేదని రాజగోపాలాచార్యులగారు జవాబిచ్చిరి. కాని, ప్లేగు మొదలగు నంటుబాధ్యము లీ లోపుతమ మారకర్మకు కొరకాగియున్నచో ముందు జేకము నేక పరిశ్రమాభివృద్ధికొరకై ధన సహాయము గావించవలెనని, చిరంబ రనాథ మొదలియ్యగారు గోరిరి. రాజగోపాలాచార్యులగా రిందుచే నెట్టి లాభము గలుగదని. వర్తకులగు సర్. గార్డను ప్రేరకుగారు, జేకములే యిట్టి కార్యమును నిర్వహించుకొనక, ప్రభుత్వమువారి నేల నకుగుచున్నారని, పరిహసింపి, కావలసియున్నయెడల తాము సహాయము జేసిన మిరి. పరిశ్రమల యభివృద్ధికై ప్రభుత్వమువారు జ్యోక్యము కలుగజేసికొనుట యవసరమని, పారిశ్రామిక విచారణ సంఘమువారును, మాంటాగూగారును, విశదీకరించిరి. ప్రేరకుగారు మాత్ర మంగీకరించుట లేదు. తుదకు తీర్మాన మొసరిపోయెను. గ్రామములందు రోడ్ల లేక, ప్రజలు పడేసి యుత్త వర్తనా తీతము. గా. రామమూగారి పనికై క్రిక్షలను జిల్లాబోర్డుల కొనగవలయునని గోరి. అదియు నోకిపోయెను. అట్టి సహాయమునే ముద్దానిపలు సంఘముల కీనుమని, గా. కృష్ణారావుగారు కోరిరి కాని, ఆ తీర్మానము గూడ నోకిపోయెను. శాసన విర్మాణసభ తన మామూలును విడనాడలేదు. ప్రతినిధులు తీర్మానముల నుపసాదించుటయు, నని తీరస్కరింపబడుటయు, క్రొత్తవిషయములు గావు గాన ప్రజలలో నవి నాశ్వర్యము పురికొల్పుట లేదు.

వత్సలు: ఉత్తరములు

సంధి సభా ప్రాతినిధ్యము విషయము, భారతీయుల కోర్కెలను ప్రభుత్వమువారు గమనించి రా యని, గా. చందాగారు ప్రశ్నించిరి. సర్. విలియము వింకెంటుగారు ప్రత్యుత్తర మొసగుచు యీ సూచనల నంగీకరింప మని తాము ఆంగ్ల ప్రభుత్వమువారిని గోర మని, నుడిచిరి. ఫ్లీట్లో కాంగ్రెసు లభ్యత్తుల యూరేగింపు నాపేవైచి నందులకు, కాంగ్రెసు సభాభి మానులలో నాగవాము విశేషముగ గలిగిన సంగతి పత్రికాపాఠకులకు చెలిసియే యున్నది. ఈ విషయము నుకూలుగాను ప్రశ్నింపగ, డిల్లీ మేజిస్ట్రేట్లుగారి చర్య ప్రశ్నముగ నున్నందున తాము జ్యోక్యము దీసికొనమని, వింకెంటుగారు నుడిచిరి. హిందూ, న్యాయుండియా, బొంకాయిక్రానికలు, అన్యుల బజారు పత్రికలు, ఆంగ్ల దేశమున జోమండ నిషేధింపబడినవాయు, చందాగారు ప్రశ్నించిరి. ఈ విషయము విజమేయి, సర్ విలియము వింకెంటు గారంగీకరించిరి. కాని, మిలిటరీ సెకసారులే నీ కార్యమునకు బూదిరని నుడిచిరి. శత్రువులు తమ లాభముకొర కీ పత్రికలు హోంరూలు గూర్చి ప్రాముచున్న వాక్యముల నుపయోగించెదరని తలచి, వారాపరిక్షకు లిటుల గావించిరట. వార్తా పరిక్షకుల తెన్ని మూలులు వ్రాసినను, వారికారణమేల ప్రచురింపలేదో తెలియదు. శాసనసభాసభలలో నడిగెడి ప్రశ్నలు, అందుకు వెలువడే జవాబులు, యారీతి నున్నవి. స్వరూపాలన మే తెంచుపుట గాని, ఈ విధి మారజాలదు.

విచారవార్త

సీ. హ. ప్రభువుగారి పెద్దకోడలు పాలుకామచుండ, చీగెలు కప్పలుకొ, ఒడలుకాలి చేసి పోయెనని, దొంగిలించుట కే తము విచారము గలుగుచున్నది.

మాంటాగూ నివేదికము

మాంటాగూ నివేదికము, పాగపురమునది, ఇంటర్మీడియేటు, బి. ఏ. క్లాసులకు పఠనీయ గ్రంథముగ నియమింపబడుట, మిగుల లాభకరము. ఇటులనే భారత రాజకీయ విషయములను బోధించే గ్రంథములు పఠనీయగ్రంథములుగ నియమింపబడునేని, విద్యార్థులు జేశావసరములను గుర్తింపగలరు. నాగపూరు కళాశాలాధికారుల పద్ధతిని, ఇతర కళాశాల లవలంబించుట, మిగుల లాభకరము.

సానికవార్తలు

తృత్తివార్తలు:—తూర్పుమాగ్యువ్యాసా బోధు తంతివార్తలు, పంపువారి వస్తుముద్రై అంగీకరింపబడును. ఈ రాకపోకలలో చాల కాలవారణముగూడ జరుగవచ్చును.

ఒకసభ:—9 లేపి ఆంధ్రము సాయంకాలము 5-30 గంటలకు తిరుణిక్కేడి రీతివైపున ములమ్మస్వామి శివరామ్ "కాతీయసభము" గూర్చి యుపన్యసింతురు.

గొప్పసభ:—వి. సి. ఎస్. యువోగ్రులు శేయుచున్న యాంధోళనమును నిరసించుటకు గాను మదరాసు నగర వాసుల పక్షమున నోక గొప్పసభ గాబోవు మంగళవారము సాయంకాలము 5-15 గంటలకు గోల్డే మందిరమున జరుగును.

రౌలట్టు చట్టములు:—కానసభలో ప్రవేశపెట్టబడిన రౌలట్టు చట్టములకు మదరాసు న్యాయవాదుల సంఘము వారు నిరసించుచు నోక సభకు గత బుధవారమునాడు చేసి, తీర్మానములను సామాజ్య సభ్యత్వమువారికి పంపిరి.

శ్రీసంగీతశాల-కానసభ:—ఈనెల 9-న శ్రీ ఆదివారమునాడు సాయంకాలము 6-15 ని కు బార్డిటవుకు ఆర్యనియమవీధి గోల్డేహాల్లో తంజావూరు పాగరాజగారు గారి జేబునానమును, చెన్నపురి బాలకృష్ణయ్యగారి ఫిడీయ తంజావూరు కృష్ణయ్యగారి మృదంగవాద్యములను జరుగును.

దక్షిణఇండియా బ్రహ్మసమాజము:—రేపటి దినము ఆదివారము సాయంకాలము 6 గంటలకు 97, ఆస్టా పిల్లెవీధిలోని యాసాసమరందిరమునందు శేషేంద్రబాప మిత్రగారు "జీవిత ప్రకాశము" అని విషయము గూర్చి ఆంగ్లమున నుపన్యసింతురు.

బ్రహ్మోసాధనాశ్రమము:—సాధనాశ్రమము యొక్క హస్తాక్షరము రేపు ఆదివారము ఉదయము 8 గంటలకు పరశునాథములోని 104 నెంబరు కృపామన శివగుడు, 4- ముమ్మక్కపట్టణము గాను ఉపాధ్యక్షునిగా విశేష ప్రసాద మిత్రిగాను "సాధనాశ్రమాదర్శనము" గూర్చి యుపన్యసింతురు.

మదరాసు కాంగ్రెసు కమిటీ:—మదరాసు కాంగ్రెసు సంఘమువారి 4వసర సమావేశ మొకటి మొన్న సాయంకాలము 6 1/2 గంటలకు దివాను బహదరు గోవింద రాఘవయ్యగారు యాజమాప్యముక్రింద మహాజనసభామందిరమున జరిగినది. అంతిష్ఠాతీయ ప్రశ్నోత్తరమునందు, భారత భూమికి సంయతము ఇతరవిలపరాజ్యములతో సమానముగా ప్రాతినిధ్య మియ్యవలయుననియు, సంధిసభవారు డిల్లీ కాంగ్రెసు వారు చేసిన తీర్మానము ప్రకారము భారత భూమికి సంయతము స్వయంనిర్ణయము తమ స్వయంమంతులు చేయవలయునని తీర్మానములను చేసి వారిని ప్రధానమంత్రి, హిందూ జేకాంగమంత్రి, కిష్టాప్రభువు, సంధిసభాభ్యుత్తులకు బంపుటకు సభవారు నిశ్చయించిరి.

ఈ సంఘమువారి క్రింది తంతివార్తలు సంధి సభాభ్యుత్తులకును, ప్రధానమంత్రికిని, భారత రాజ్యాంగమంత్రికిని, సీంహా ప్రభువునకును బంపియున్నార:— "స్వపరిపాలనాబోధితులగు వలసరాజ్యములతో సమయగ నాతియసమ్మేళనమున భారతదేశమునకు ప్రాతినిధ్య మొసంగవలెనని మదరాసు కాంగ్రెసుకమిటీవారు కోరుతున్నాడు. భారతదేశము పురోవృద్ధి నందుజేకము గాన స్వయంనిర్ణయముగనుగొనుటకు డిల్లీ కాంగ్రెసు కోరినటుల సంపూర్ణ బాధ్యతాయుక్త ప్రభుత్వమునకు అర్హత గడించిన దని నడుపుచున్నాడు.

Apply to:—
F. E. Vaid, Branch Secretary,
Oriental Assurance Buildings,
Post Box No. 8, Madras.

(By Wire.)

Sir William Vincent, replying to the Hon'ble Rai Bahadur B. D. Shufilal's question re-arrangement of the Indian National Congress Presidential procession at Delhi, said:- The Government of India have been informed that the proposed procession of the President of the Indian National Congress on his arrival in Delhi on the 25th December was abandoned because the local Reception Committee declared themselves unable to accept the route which the District Magistrate and the Superintendent of Police, in the exercise of the responsibility vested in them by Sections 30 to 33 of the Police Act, 1861, were prepared to license. The Government are aware that some sections of Indian educated opinion have expressed dissatisfaction

If it were put forward he was sure that the Government would be too glad to consider it, but it seemed to his mind that there was some misunderstanding of the nature of disruptive forces of anarchy. There were those who looked upon these men as innocent patriots, guilty of nothing save and except excessive zeal; but these men were not innocent patriots. They were the real enemies of civilisation, enemies of progress and enemies of any organised form of Government, whether European or Indian. It might be suggested, it had been suggested before, that the activities would be reduced by the introduction of the reforms. He might say that these men were out to spread terror and make Government impossible. If these facts were better realised they would hear less of the veiled sympathy which encouraged these men and hindered the country's progress. The Bill was not aimed at patriots. It was aimed at criminals. It was not aimed at the suppression of politics, but aimed at suppressing anarchy and disorder. If ever there was a time it was necessary to check revolutionary and anarchical tendency it might safely be said that the time was at

Mr. Jinnah in supporting the amendment said that to anyone who believed in law and justice these measures must seem abhorrent. He based his opposition on the following grounds: that it was against the fundamental principles of law and justice, namely, that any man should be deprived of his liberty without a judicial trial, that this was a wrong remedy for the disease, namely, revolutionary crimes, which he for one was prepared to accept as a correct finding of the facts that they did exist, that powers which were going to be assumed by the Executive were such that they were likely to be abused, that there was no precedent or parallel in any other civilized country, where they had laws of this character, that this was the most inopportune

moment to introduce these measures, that the proposed measures were of a permanent character, and his last ground was, he did not state it by way of intimidation to Government, but he thought it was his duty to tell them if they passed these measures they would create in the country from one end to the other discontent and agitation, the like of which they had never witnessed, and they would have most disastrous results on the good relations that had existed between the Government and the people. Now this was not a matter which three or four lawyers on either side could argue out. He admitted that the Government had achieved certain success in combating the movement by means of the Defence Act, but he objected to these powers of executive character, because they would achieve success at the risk and cost of many innocent men who would be prosecuted and would have no chance, no opportunity of a proper trial.

A Fundamental Difference.

That was the fundamental difference between the Government and himself. He did not care how many Rowlatt Committees said so, but he was a firm believer in the maxim that no one's liberty should be taken away without a proper judicial trial. Mr. Jinnah then dealt with the safeguards proposed in the Bill and characterised them as illusory, and continuing said:—No man who loved fair play and loved justice and believed in freedom and liberty of the people could possibly give his consent to these measures. The Government would have to make out a very, very strong case, and when that done, he assured the Government that they would co-operate with them. Because they had a small section who had taken to revolutionary methods, were they going to enact laws of a character under which no man could be safe? If the measures were passed there would be an end of political life. No man who was not liked by higher authorities, or was considered undesirable would be safe. Replying to the Home Member's appeal to them to remember their responsibility, he said that the Government had made out no case for enacting this measure and he asked, were the Government going to deal with this crime in co-operation with the people or independently and in spite of them? So far as he knew, barring one or two exceptions, all non-official members were going to oppose these measures and he asked if their view was going to be counted or not. He knew their view was counted when the Government wanted financial assistance. Was it going to be counted to-day or not? In conclusion Mr. Jinnah appealed to the Government to postpone the measure assuring them that if after the introduction of the reforms they still found that the evil existed and if that was essential to pass the measure they would find men among his countrymen who would stand side by side with the Government and be ready to give their assent to these laws.

Pandit Malaviya's Speech.

After Mr. Jinnah had concluded Pandit Madan Mohan Malaviya, before speaking on the actual motion, asked for the placing on the table of the Council such papers and correspondence as might have passed between the Government of India and the Secretary of State on the subject under Rule 13.

Mr. Muddiman:—I have no such papers in my possession.

Pandit Malaviya:—My enquiry is whether the Government of India have minutes on the subject.

His Excellency the President:—I will be able to tell you to-morrow.

Proceeding to speak on the motion Pandit Malaviya said:—

The Home Member had reminded the non-official members of their responsibility and further said that they would be judged by their action with regard to this Bill. The speaker protested against the manner in which Government had acted in this instance. It invested the Executive with extra-judicial powers to deal with the liberties of His Majesty's subjects. It was usual to move that a Bill be published in the "Gazette" for opinion. In this case that usual practice had been departed from. If the Bill had been published in the "Gazette" and opinions invited, such opinion would have been before the Council, but so much thing was done in this case. The rules ordinarily provided that the Select Committee should report within three months of its introduction. The Home Member owed it to the Council to explain why the Committee was required to report before that time. Was it fair to enact such measures without giving the public a proper opportunity to express their opinion. He had no sympathy with sedition, and he hated anarchical outrages. When the Defence of India Act was passed the non-official members in a body supported it. He quoted Lord Hardinge and Sir Reginald Cradock to show that the Act was a war measure required to deal with a peculiar situation. Now the non-official members were asked to support the proposal to make it a permanent legislation. He was emphatic that no case had been made out for such action. He accepted most of the facts as stated by the Rowlatt Committee but could not accept their conclusions. The Committee had not placed before the evidence on which their conclusions were based. That was hardly satisfactory. It was possible that the public would have arrived at a different conclusion on the evidence which was before the Committee.

The Situation Reviewed.

According to the Committee's report the anarchical movement was practically dead in Poona, where it first broke out and not taken root in the United Provinces. They were of opinion that Bihar was but slightly affected and the Central Provinces was not troubled for about eight years. Regarding Madras, the Committee arrived at the conclusion that since the trial of the Tinnivelly offenders Madras was free from outrages and there was no indigenous movement. In the Punjab, too, anarchical movement was imported from outside by persons who were dissatisfied with the treatment that had been accorded to them outside India. The operation of the rules framed under the Defence of India Act effectively rooted out the evil in the Punjab and many offenders had since been released. The Committee showed no reason for perpetuating the measure in the Punjab. In Bengal there were no revolutionary crimes before 1905. The Universities Act created misunderstanding between the people and the Government and the Partition of Bengal was responsible for an unprecedented ferment. Out of evil evil arose. The prosecutions and punishments drove some young men to unconstitutional paths, which every sane man deplored. When the partition was set aside some of its evil effect

remained behind. The war was at an end and with it German plots in India. It was natural to suppose that the evils arising out of the war situation would not occur. Then he referred to the reform report, where the causes of dissatisfaction had been noticed and said that those were economic, social and political. There was poverty, there was very little education. The treatment of Indians by Europeans was not what it should have been. The state of things that Indian political leaders wanted change were not changed. All these generated unrest among the impressionable young men. The responsibility for this unrest did not rest with young men alone, but also with the Government. It was necessary to remove the root cause of discontent.

New Measure not Needed.

The Defence of India Act is in force and no new measure need be enforced especially at the present time.

Continuing Pandit Malaviya said that in one part of their report the Rowlatt Committee suggested that advice about legislation should be taken from the law officers of the Crown and asked whether the Government had done it.

Sir George Lowndes, intervening, said no reference was made to law officers of the Crown and the Governor-General's Council was competent to decide whether they should. That was a different matter.

In the course of further remarks Pandit Malaviya suggested that according to rule the Council should adjourn till to-morrow as he would take some time more to finish.

Sir George Lowndes, Vice President, who presided during the temporary absence of the Viceroy from the Council Chamber, ruled that the Council should proceed, and asked Pandit Malaviya to proceed.

Continuing Pandit Malaviya said the passing of the measure would lead the outside world to think that India was settling with discontent. The speaker next entered into detailed examination of some of the findings of the Rowlatt Committee.

Pandit Malaviya had spoken for exactly one hour and forty minutes, when Mr. Muddiman rose to point out that on an occasion like the present the general principles of Bills were discussed and not dwelt on details as the speaker was doing, which was generally reserved for the Select Committee. His Excellency endorsed this view and said that the speaker was abusing the patience of the Council.

Pandit Malaviya said that he would conclude if His Excellency wanted, but he was entitled to put forward every reason that he could against the Bill.

The President said he could proceed.

Pandit Malaviya continuing dwelt on the provisions of the Bill and criticised them in detail. Pandit Malaviya spoke for two hours and ten minutes and concluded by appealing that the Bill should be entirely dropped.

Madras Member's Remarks.

Mr. Iyengar, speaking next, wondered how a Government with liberal traditions could think of enacting such law and asked whether there was any such parallel in any civilised country in the world.

The discussion was not concluded when the Council rose at six and adjourned till to-morrow.

Second Day's Proceedings.

DELHI, February 7.

The Imperial Legislative Council met this morning, His Excellency the Viceroy presiding. The number of visitors was not so large as yesterday. Among the numbers absent were Sardar Sundar Singh Majithia, Mr. Allahbado Shah and the Maharaja of Coimbatore. His Excellency the Viceroy said that regarding the request of Pandit Malaviya made yesterday about publication of correspondence on the subject of the Bill with the Government of India and Secretary of State, he would like to say that there was no such correspondence to be placed on the table. The proceedings of the Executive Council of the Governor-General were not State papers under Rule 13 of the Rules for the Conduct of the Legislative Council. The Secretary of State was asked to agree to the publication of the Bill and his answer was in the affirmative.

A Sad Irony of Fate.

Discussion was resumed on Mr. Patel's amendment. Mr. Sakul objected to the principle of the Bill and referred to the hardships its operation would cause to the people. It was he said, a sad irony of fate that a retrograde and repressive measure should be adopted at a time when the Government had made the people expect a large measure of self-government. He was sure the introduction of this legislation would lead to dissatisfaction and discontent. It would be a slur on the loyalty of a people who had helped the Government to combat anarchism in the country so successfully. Now that the war was over it would be inexpedient to perpetuate measures which were found necessary so long the war was on. This was fraught with dangerous consequences. In suppressing anarchism the Government must not infringe on the natural rights of the people. If people have misgivings about the effect of the Bill the responsibility rests not with them but with the Government. He protested against the Bill, because he considered it to be his duty to do so and advocated a policy of conciliation.

The Real Issue.

Dr. Sapru said that the Home Member had said that critics in England and India would judge non-official members by their conduct on the present occasion. If they supported the Bill it would be an admission that the country was settling with anarchical movements and, therefore, not fit for self-government. The real issue before the Council was whether this was the right sort of measure that should be enacted. The attitude of the Indian politician is often misunderstood. No one regretted anarchism in India more than the Indian politician, but the question was whether the remedy would eradicate the disease. The duty of Indian members in connection with this Bill was clear. This was no time to equivocate, and every Indian member worth his salt must oppose the Bill and support Mr. Patel's motion. They had heard arguments that if they did not support the Bill India would be dubbed unfit for self-government. The resources of such critics were inexhaustible. In his opinion it was confusing the issues. The real issue before the Council was whether the Government should take such powers as they proposed under the Bill. He ventured to think such measure would not uproot the evil and the measure was bound to fail. The Bill was wholly wrong in principle, unsound in conception and too sweeping in its

operation. This was not the time to undertake such legislation. The Government ought to create a new court with novel provisions for admission of evidence and examination of witnesses. It was highly objectionable, the Government of India, having declared a movement political or otherwise, dangerous would disappear from the scene and the Local Governments would be left to deal with it as they liked and drastic powers would be conferred on the Local Governments. The executive authority would take place of judicial enquiry and the first principles of British jurisprudence, would be violated. As a lawyer trained in the traditions of British jurisprudence, and as an Indian interested to the ordered progress of his country, he considered it his duty to protest against the repressive measure in his tour with the Reform Committee he found ground was being prepared for the cordial reception of the Reform Committee's report and this feeling was every day growing. The Bill was inopportune, as it would hurt their feeling. This was not the time to proceed with such a measure. He begged the Viceroy to drop the measure. Let it not be said that Indian members shirked responsibility or fought shy of public criticism. The history of the Council belied any such insinuation. He protested against the Bill, because it was wrong in conception and most inexpedient and inopportune. He had doubts about the power of the Government to enact such a law and warned the authorities against the consequence of a measure like this, which would prejudice the reforms and place the country in the vortex of agitation. Dr. Sapru quoted section 65 of the Government of India Act, and hoped an explanation as to the legal position of the Council to pass the Bill would be forthcoming.

In Support of the Bill.

Sir Verney Lovatt, in supporting the Bill, asked if the people had really understood what the issue was and whether they had grasped facts. In his opinion they had not. He would endeavour to explain the issue and he appealed to the Hon'ble members to explain it to their constituents. For after all they were there because they led and not because they followed. However, they might be bombarded with telegrams. The issue was, was the Government to take legislative measure or not to cope with bloodthirsty crime and sedition and to protect from its hideous effects its subjects and loyal citizens? He ventured to remind the Hon'ble Members that the law did not cease to be law because it was supplanted in light of better and tragic experience. They were told that the Report outraged the ideals of British fair play, but on the Committee they were not all British. They had two Indians, men of legal experience and sturdy independence. He was of opinion that the report violated neither British nor Indian ideals of fair play. It was clear from the Home Member's speech and the speech of Sir Henry Wheeler in the Bengal Legislative Council, that the Committee was right that revolutionaries, not only existed but that they intended to renew villainous work when opportunity offered. Even now they were invited and encouraged by newspaper articles and sympathetic speeches which were unfortunately too common. The past experience show that speeches and articles produced no effect? Mr. Banerjee had urged that the Bill had violated the principle that conciliation should precede coercion. He asked if it had in fact not done so. Continuing the speaker said the Hon'ble Members had asked the Council to delay the measure, but from their speeches it was clear that their real objections were for the Bill themselves. They had heard much about young innocent boys, about these feeble High Court Judges, but what about persons to be protected from these revolutionaries' attacks? No one speaker had considered them at all. They too were God's creatures and they were also generally Indians. The fate of these poor victims seemed to him to deserve little more than conventional regrets from members of this Council. They were told that the movement would disappear before political concessions. He would point out that its spirit burned with racial hatred and spurred political concessions. Criminals were comparatively few, but their facilities were great, their organisation and activities widespread and their designs furthered all along by absence of persistent non-official opposition. He commended to all Indian patriots the speech of the late Mr. Gokhale delivered in Bombay before a gathering of students on the 9th October, 1909. He compared the attitude of the members with nervous persons, who, on hearing the burglar in their bedroom, felt themselves safe by drawing the blanket on their faces. The Government of India, he said, could not sit down and quiddle their thumbs, as apparently the Members asked them to do, because all judges and police were fallible and the executive human and high officials a truculent lot. Indian parents had a right to expect that the Government would take effective steps as possible to prevent revolutionaries from ruining their sons. It was due to loyal Police Officers of the Crown, both British and Indian to loyal landlords and to peasants. Should the Government fail now to shield the home of its loyal Indian subjects? Would its own tree stand firm? It would not, it would greatly totter. He appealed to the non-official members to look at facts.

"No Rose Without Thorn."

Mr. Khaparde said no rose was without its thorn. The thorn of the Rowlatt Bill had begun to prick earlier before the rose of the Reform scheme fully bloomed. At the Simla session of the Council he had brought in a motion suggesting that all action on the Rowlatt Committee recommendation should be suspended till certain enquiries were made. As the Bill affected the question of allegiance, he questioned the authority of the Council to consider it. He urged at length the legal position of the Council to pass the Bill, and held that the Governor-General's Council had no jurisdiction. He quoted a passage from a petition by Sir John Simons to the Privy Council on behalf of Mrs. Besant to illustrate this point.

Sir George Lowndes pointed out that the petition mentioned by Mr. Khaparde had been rejected by their Lordships of the Privy Council.

Mr. Khaparde:—"I don't know that" (Laughter) He said if anarchical conspiracies remained unrooted the police and not the law was responsible. He had received no less than 29 telegrams, of which 16 were from his constituency alone asking him to oppose the Bill. If this Bill was passed it would seriously curtail public liberty and endanger political life in the country. He characterised the measure as unwise and supported the amendment.

A Slur on the Provinces.

Sir George Curzon thought that the Bill cast unmerited slur on the provinces where no anarchical conspirators existed, and said that the time was most inopportune for the introduction of a measure like the one before the Council. He took exception to the hurry with which it was being attempted to pass the Bill into law, as it precluded the possibility of a calm consideration of the advantages and disadvantages of the measure, and was likely to leave behind it a legacy of evil more dangerous than the evil it was sought to eradicate. He, therefore, supported the amendment to postpone the consideration of the measure.

Unjustifiable Measure.

Mr. Shafiq said considering all points of view, he was convinced not that the Bill was unjustifiable, but it was unwise to bring it forward at this juncture. It would create unnecessary irritation. He made bold to say that the finding of the Rowlett Committee could not be challenged. The Rowlett Committee said that the revolutionary movement came into existence under peculiar circumstances and a peculiar law had put an end to it. India's loyalty to the Crown and attachment to the Empire had stood the trying test of the war. He supported Mr. Bannerman's recommendation that the Select Committee should report six weeks after the passing in Parliament of the Reform Bill to be introduced to give effect to the Montagu-Chelmsford report.

Would Disfigure India's Political Life

The Raja of Mahmudabad said that he would have supported proclamation of martial law if it was necessary, and he would support any measure for maintenance of law and order. It would disfigure India's political life. The Bill would strengthen the hands of Lord Sydenham, Dr. Nair and members of the Round Table. He did not agree with the proposal that the Bill should be delayed. He urged for its absolute abandonment.

The Council at this stage adjourned for lunch.

Subversive of the Law of the Land.

The Council reassembled, after lunch at quarter past two. His Excellency the Viceroy presided. Mr. Krishna Sahay, speaking on Mr. Patel's amendment, said he was one of those who still believed that the Government would not hurry with a legislation of this kind. He asked why they do things in such a haste as to refer the Bill to a Select Committee the same day it was introduced. The measure was subversive of the law of the land. There was not the slightest doubt that the Reform Scheme had produced a very soothing effect in the country. But the bill would irritate the people which would cause incalculable harm. They wanted a very calm atmosphere to make the reforms successful. The Bill was not a temporary measure. If it was so, it might have been possible for some of them to give their assent to it, but he could not see a party to the enactment of a permanent measure of this kind at the present moment.

Sir Fazal Currimbhoy.

Sir Fazal Currimbhoy rose to enter his emphatic protest against the Bill which was sure to alienate a large number of people from the Government. Conciliation and no coercion would eradicate the evil of anarchism which was already well under control. This Council was the last Council under the old ruler, and it would be much better to delay the consideration of the Bill till a larger and more representative Legislative Assembly had come into existence. He would recommend it necessary an extension of the term of the Defence of India Act but felt unable to support the Bill.

Raja Rampal Singh.

Raja Rampal Singh said that the Bill had been already exhaustively dealt with and it would serve no useful purpose in repeating them. He would say that the Government had not been well advised to bring forward such a measure at the present moment. The provisions of the Bill were serious encroachment on the fundamental rights and liberties of the people. Was it politic, was it expedient, was it wise to bring in a measure of this kind when self-determination was in the air in every civilized country in the world? Would the Bill not cast a slur on the fair reputation of India?

Mr. Asad Ali.

Mr. Asad Ali (Madras) fully associated with his colleagues in condemning the measure and appealed to the Viceroy to drop the measure altogether which was very dangerous in its character. If passed into law he said, it would have serious consequences.

Rai Sitanath Roy.

Rai Sitanath Roy questioned the desirability of permanently placing on the statute book a drastic measure that would seriously interfere with personal liberty. They had supported the Defence of India Act as a temporary measure and he was sure that the time when the enactment of a permanent measure could be supported was over. He protested against rushing the Bill through a Council whose sands of life were fast running out, and he failed to see the necessity for hurriedly enacting a permanent measure which would hurt India's self-esteem and cast a slur on her loyalty and which would neutralise the high hopes raised by the reform proposals.

Mr. B. N. Sarma.

Mr. Sarma said that he had a mandate from his constituency, 13 members of the Madras Legislative Council, to oppose the Bill. But he had tried his best to see whether he could support it and found that he could not. The issue was, would we feel satisfied with the rule of the executive which is practically ruled under military law. Had the Government considered the significance of their admission in introducing the Bill that their system of administration of justice had failed, that the bureaucratic system of rule had proved futile. He challenged the statement in the Rowlett Committee about the position in Bengal prior to 1914 and attributed it to the low percentage of the police. He advocated the creation of a special department like the Thuggee Department created to bring the Thugs to book and asked the Government to entrust the work if necessary to a representative assembly. Not having empowered the people to co-operate how could they now ask the people to surrender a most fundamental right, the right of personal liberty? The Government evidently wanted to invest their officials with terroristic powers to deal with terrors. Such a proposal could only be made by a bureaucracy in whom love of power was ingrained. The

Government commanded the allegiance of the people, because their administration of justice was considered pure. The moment that bond was removed he did not see any reason why people would not say "Let us have Swaraj." The Rowlett Committee was never asked to advise the Government about the means to combat the evil they enquired into. Why could not the Government put one or two non-official members of the Council on the Committee? The Government was not happy in their choice of members for the Committee. The Committee sat in camera and had to rely on experts evidence and people were justified in questioning their findings. Germany had been crushed and all fear of revolutionary movements were over. Under the circumstances should the Government reject the almost unanimous recommendation of the non-official members of the Council? If the Government wanted powers to cope with the evils of anarchy let them have a permanent tribunal, but not place such a retrograde measure permanently on the statute book.

Mr. Mazhar-ul-Huq.

Mr. Mazhar-ul-Huq opposed the Bill and regretted his inability to prove their fitness to self government as implied by the Home Member by accepting the Bill and thereby proving false to his country and betraying it. He contended that no case had been made out in favour of the Bill which was highly inopportune. Coercion he said had never succeeded in the world. He alluded to the history of Ireland and asked had the Government succeeded there? He knew the temper of his people. He had opportunities of moving with the highest and lowest. He wished he could say the same of the Europeans in the Council. He saw with full sense of responsibility that the temper of the country was not sweet and the country would not put up with it.

Sir George Lowndes.

Sir George Lowndes in supporting the Bill said as representing the Government he admitted frankly that they had practically the whole opinion of non-official members against the Bill. One Hon'ble member had asked them whether as Government they would pay no attention to their advice. The answer to that question could only be one. If they were asked to surrender their judgment maturely come to on difficult questions of policy, it would be impossible for them to surrender their judgment even to unanimous opinion of non-official members. Now one fact had emerged from the debate and that was very satisfactory one. The Hon'ble Members had admitted that the facts as found by the Rowlett Committee were true. No one had attempted to deny the existence of anarchical and revolutionary conspiracies or to belittle the importance of their existence. The facts were fully admitted and they led to conclusion that there was still existent in India organisation of this description which they had managed to hold in restraint by repressive measures they might say if they liked, but which was still alive and would come in full activity. That was the inevitable conclusion from the facts found by the committee and it was impossible for them to agree to the suggestion that further power of repression was not necessary weapon in the hands of the Government. They had created a commission of highest possible character. They had asked an English judge of eminence and of greatest reputation as criminal lawyer to advise them. The Commission had advised them and they as a Government must accept their advice. In fact they would stultify themselves if they did not benefit by the Commission presided over by such eminent Judge, set upon by eminent Indian Judges and unofficial Indians or unofficial members of this Council. The Commission's recommendations were unanimous. Could they as responsible Government refuse to follow their advice and accept the Hon'ble Members statement that they should not agree with the conclusions arrived at for eradicating the evil. The Government had made their choice and he thought as a member of the Government they had made the right choice the only choice possible. The position irrefragably suggested itself to be in this. There was a sick man. He had tried all local doctors but they had failed to effect cure. He brought out a specialist from England and associated with him leading Indian Doctors. Was the patient to follow their advice or was he to follow the advice of the folk round about to take sugar and water in ordinary things of life. Did any of them act like that? Eminent specialist advised operation friends and neighbours said wait for six months. Would ordinary men of the world would accept and follow that Counsel. The Government were acting on the lines of common sense in accepting the best opinion they could get. What had they on the other side? Some Hon'ble members had said that the remedy they were providing would be useless. It would only make matters worse. Here he was glad to see they had difference of opinion. Among non-official members he remembered. Mr. Jinnah telling them very frankly from his experience that he did not deny that by the methods proposed they would get rid of the evil but what practical remedy was put forward by any non-official member. Continuing Sir George said Mr. Bannerman's suggestion was that they had powers under the Defence of India Act and they should use those, that they had power to make ordinances and they should use that for six months, that they had regulation 3 of 1918 and they should use, that, if it was a mandate it was a mandate for repressive legislation of far worse description than they were proposing. What was the other alternative. The members policy could be summed up in Archibian "wait and see." The Government did propose to wait and see but before that they wished to arm themselves. He would give an illustration of this. A burglar had broken into their house. He had robbed them, nay he had gone further. They thought he might come again and they were therefore waiting behind the door. Would they in that case wait without a weapon or would they arm themselves. That was what the Government proposed to do. Then several members had spoken as if the measures were to be brought into force in India immediately. If that was the idea he would say the members had not studied the Bill. The measures were to be brought into operation not by the wicked Local Government, not by the wicked Executive, but by the Governor-General-in-Council. They would come in operation if the burglar came again. He would further illustrate the matter. There was a poisonous snake which had killed their son. Would they in that case go on charming the snake with music and give it offerings that it might not come again. No, they would in ordinary way of life kill the snake. That was what the Government was proposing to do.

Sir George then briefly referred to what he called, exaggerated view the Hon'ble Members had taken of the effects of the bill, observing they were led away more by their hearts than by their heads. They had another form of argument which took the form of threats of agitation. That was an argument to which no responsible or reasonable Government would give way. He ventured to think that the agitation in India would be what politicians chose to make it. Dealing with the questions of Governments power to legislate in the matter Sir George said they were same old arguments raised half a century ago in India and which had never found support in judicial benches in the country. The point was raised even in England and carried to House of Lords and the Power of the Government was affirmed. Of late they had two very big cases in Patna and the ingenuity of every lawyer from Calcutta to Patna was used but with the same result. In his opinion there was no shadow of doubt as to the Government's power to legislate in the matter. He also briefly referred to the argument about the right of appeal being taken away and pointed out that until a very few years ago there was no right of appeal in England. He also reminded the members that even in India there was no appeal when the case was tried in the Sessions Court of the High Court. Here they were providing for a trial by three High Court Judges and therefore there was no necessity of right of appeal. In conclusion he said as a lawyer he had hearty dislike to legislation of this kind and he should not have come into it and supported it whole heartedly as he did now, unless he was absolutely satisfied about its necessity.

(to be continued.)

ఇంగ్లండు కార్మికుల సమ్మెకట్టు.

లండను, ఫిబ్రవరి 6:—ఎల్క్విస్ట్ సమ్మెను వాసికేసు కలయినను తీర్మానము కొరకననుకూలముకల్గును ప్రేమ యూనియన్ల మొక్కయు అధికారములను ఖండించుచున్నది. కావట్టి ఈ యుద్ధమును కొరకననుకూలముకల్గును నీవ్యవస్థాపక రాష్ట్ర సంరక్షక శాసనము నుపయోగించుటలో భక్తి లేదని రైటరుగారికి తెలియచుచున్నది. 1875 న సెలెవు గాన, చాటరు అక్టోబరు మొదలును నంపును నకు సమ్మెను వాడుక చేయుచు వారు కట్టుకుంటారు. కట్టు వారు భయపెట్టునంతటి ఘోరము జరుగకుండు జేయుటకు తమ యధికారమునంతటిని వినియోగించుటయును కొరకననుకూలముకల్గును. లండను పవర్ స్ట్రీటు లిన్యన్ థ్రాప్ ముగ నుంచుచున్నది. పనిచేయు సెంచువారు కట్టి వాధ యు గలుగకుండు కొరకననుకూలముకల్గును ప్రేమ యూనియన్లు.

ఎల్క్విస్ట్ ప్రేమ యూనియన్ వారు తమ యుద్ధములను తెలుపుచు. అందరికిని వారమునకు 44 గంటల పనిని గోరుచున్నార. ఈ సంఘమునా రిజిస్ట్రేషన్ జనవరి 2-న తేదీని వారమునకు 47 గంటలకు పనిచేయుట కంగీకరించిరి. అపని ఫిబ్రవరి 1-న తేదీనుండియు వారంభింప నిశ్చయించుచున్నది.

లండను, ఫిబ్రవరి 6:—యూనియన్ల సభ్యులందరికీ వ్యతిరేకముగా వాడుక లేదు ప్రేమ యూనియన్ వారు తమ చాల వింతించుచున్నారు. ఇంజనీరుల అమ్మలను కేడ్ యూనియన్ అక్టోబరు, బ్రాస్మింగ్ గారు పాల్కూలు గజెట్టున కించముచూర్చి ఒక న్యాయమును వ్రాసిరి. ఆందోళనకారులు చాలకొలదిగా నున్నారు. అయినను వాసనానుసరణ వ్యతిరేకములకు సంఘములను గుండుచున్నది. కార్మిని రాష్ట్ర వాక సంఘమునాకి విడుదలచేయుట కమ్మనుగా జేయుచున్నది. అంతరాత్మను కార్మిక శాసనము లననరచుని వారు చెప్పుచున్నారు. బ్రాస్మింగ్ వర్మర్స్ ఫెడరేషను జనరల క్రెకటర్నిని యుద్ధుగార్టులు కలంచుచున్నారు. తమ పార్టీ వాదన, ప్రేమ యూనియన్ల పార్లమెంటరీ కమిటీలకు వాటియననన నొక వాసి నాన్సనిని ప్రస్తుత విషయనిధిని తర్కింప గోరదు. తేలిస్తే చాల విమర్శలుగనును. అధికారపునమ్మకట్టులను ప్రేమ యూనియన్లను గురించిన జెడరు గాక యెని వారు కోరిరి.

లండను, ఫిబ్రవరి 6:—వర్మనా కా నిర్మాణాధికారి యు, ప్రిన్సిపల్ గారును తెల్కాన్సు సమ్మెకట్టు సంఘమునా రిని కలసికొనిరి. జెంటిల్ కార్మికులు పనివారంభింప కలయుననియు, ప్రస్తుతము వారు 54 గంటలకు పనిచేయుటయుననియు 47 గంటలకు వైగా చేసినపని కెమ్మెకు భర్త్యము లీయవకుననియు వారు చెప్పిరి. పనివారందరికిరించిన 5-న తేదీని నురల సమావేశము కండిని ప్రిగిగాన కోరిరి. పని వారంకుల కంగీకరించిరి. లండను సమ్మెకట్టు యూనియన్లవారు కాతే భటులు పవర్ స్ట్రీటును లండనును నెడల బ్రాములను బండ్లను నిలిపివేయుచుచున్నారు. నిన్న రాత్రికిటి చాలనున్న తమగ నుండిని తెలియచున్నది.

ప్రెస్బిచ్చి ఆర్మినలు ఇంజనీరులందఱు నొకనభ జేసి వోట్లను చేసిరి. 2,110 నురు పనిచేయుటకును 102 రు నమ్మె ఇట్టుటకును వోట్లు నిచ్చిరి. బారో వాసికా కార్మికులు, ఇంజనీరులు సభ జేసి ఎన్నిగంటలు పనిచేయవలయునని వోట్లను జేయగా 2,873 వోట్లు 47 గంటల కనుకూలముగను 3,853 వోట్లు 44 గంటల కనుకూలముగను వచ్చినవి. పనిసమయమును తగ్గించుటకు రాయబారములను సమావేశమైనవని 1,718 వోట్లు ను, సమ్మెకట్టుకలసినవని 1,774 వోట్లును ఈయవనినవి.

లండను రెయిల్వేల కలవాడు తృప్తికరముగ నంత మొందినది.

<p>నల్లబద్ధమునకు మంచిమందు</p> <p>క రో లా.</p> <p>కానీనలేదు, ఏదనిలేదు, నవవచ్చును, పులితేపురాదు, ధేదులు గావు, దీనము కాతగిన కాల ప్రవృత్తి సుహాయసము గ అయ్యెలాగున గర్భ కో ధన గావించును.</p> <p>శీ బాను, 1 బాను నీనాలు నీసా 1-8 వెల</p> <p>రు. 2-8-0, 4-0-0.</p>	<p>శ్రీ జరు గా రి వీరరు టానిక్.</p> <p>తైత్త్యమునకు మంచిమందు. రోగులకు సంభవించు తల రోగ్వికీ, అజీర్తికీ, చెడిన కార్య మువలన గలుగు జాధలకును, అలవలకును, ఆకలిజాధకును, వికాసవిహీనతకును అరోచిత కును, తల తిరుగుటకును, విసు గునకును, అశీర్ణ భేదినిమంచిది.</p> <p>నీసా వెల రు. 1-8-0.</p>	<p>కుల్ హ ట్టి.</p> <p>ఎరువుగా నున్నను నెరసి వను వెంట్రుకలను తక్షణమే మినమినలాడు ఎరువుగా గాని గోధుమరంగుగా గాని మార్చ గలదు. స దో ష లి త ము శాశ్వతము.</p> <p>ఈ సాల్యూట్ డై వెట్టె 1-8 రు. 2-0-0.</p>
---	---	--

<p>W. E. SMITH & Co., Ltd</p> <p>Pharmaceutical Chemists & Druggists, Mount Road, MADRAS.</p>	<p>డబ్ల్యు. లి. సిల్ అండుకో.</p> <p>(లిమిటెడ్)</p> <p>మందులవ్యాపారులు, మాంటు రోడ్డు మదరాసు</p>
--	---

మందులు గోరునప్పుడు యావత్రిక వేరును దాహరించ గోరెదము

368

విజ్ఞానచంద్రికా సభిత

బహుమానముల సనేకములను గడించిన

శ్రీమతి కంచనపల్లి కనకమ్మగారి గ్రంథములు.

అ మృ త వ త్తి

అత్యద్భుతమైన గణిత, సమస్యలు లాఘవమునకు వెల 1-4-0

బుద్ధ చ రి త్ర ము

అనంతపురపు దను నీతినిచ్చి మిక్కిలి మనోహర గా రచించబడినది. చక్కని తెలుగు లిపిలో వున్న వెల 0-3-0

చిరునామా: ఆంధ్రప్రదేశ్ కాలనరము, 1154

కంఠ్యశిల్పి వీధి, మదరాసు.

శ్రీ మద్భగవద్ గీతా రహస్యము

అను 1437

కర్తయోగ శస్త్రము

శ్రీబాలగంగాధర తిలక కృతము

శ్రీ నోరి సుబ్రహ్మణ్య శాస్త్రి చే వ్రాసిన రీతము. ప్రతి 1-8 ధా ను 3-4-0.

వాణిశ్ల. రామస్వామి శాస్త్రిలు లిండ్ పస్స్, 192, ఎస్టేట్, చెన్నపురి. ఈ

మోహినీతైలము:— శ్రీబుద్ధిమూల వాడుటకు యోగ్య మైనది. మెదడును చలువజేయును వెన్నతలు గాఢమగును. బెండ్రుకలు వామవుడైనను. మహాసమర్థుని యొందును. 0-12-0

చెన్నపురిలోను నీటి, 5, కంఠ్యశిల్పి వీధి, మదరాసు.

నోటీసు

బత్తలితా! పోయమామిళ్ళ శాశ్వతముగా రావలూడే నుజ్జుయ్యభార్య కాదుమ్మ తన భర్త అనీకీ తానవార్యుగా సర్దికేటు దయచేయుమని కోరిక డి॥ ము॥ కోర్టులో పిటిషన్ దాఖలు చేసికొని వున్నది. గవర్ యిందు తనకై నా ఆజ్ఞ పణ యున్న నుడల 14-2-19 ది లోగా తెలుపుకొనవలెను. వె గోపాలరావు స్టేడన, కనిగిరి.

కొత్త ఆర్థికయుద్ధము

ఇప్పుడు ప్రపంచయుద్ధము సుఖకరముగ సంత మొందినందునలన మీ మాతృదేశము యొక్క పారిశ్రామిక ముక్తికై పోరాడవలయునని ఇంక మూలముగా మి మ్ము హెచ్చరించుచున్నాము. భారతమాత తమ పుత్రులందరు స్వదేశి వర్తిత మలను ప్రోత్సహ పరచెన రని తలచుచున్నది. సంక్రాంతి పుణ్యకాలమే తెంచుచున్నది భావకము తెచ్చుకొని మా కంపెనీలో సభ్యత్వమునకై మీ పేర్లను రిజిస్టరుచేయించుకొనుడు. పేరు 1-8 25 రూపాయలు మాత్రమే. ప్రవేశ గునుము 4 అ చాలు ధరఖాస్తు పత్రములు వగై చాలు దరఖా మిది కంటబడును. 962

స్వదేశి ఇండస్ట్రియల్ లిమిటెడ్.

బ్రాంచి: మధుర. కంజీవరం.

ఇనుప వ్యాపారము

ఈ కద్ద నీళ్ళగొట్టుము, హస్తమాన్యు నెమెంటు కోల్ తాకు, అమెరికా గుండ్రపు కంబీలు, చట్టములు, కలాయి నుట్టుకంబీలు, మేనుపీచ్చాలు, బోట్టునట్టు, వజుర్ నెమెంటు మొదలైన సామానులు అమృతమునకు సిద్ధముగా నున్నవి. వెలలకు కాగితము వ్రాయుకొనుడు.

అబ్దుల్ అలీ మహమ్మద్ అలీ కంపెనీ, (1412) 18, నెంబునాను వీధి, మదరాసు.

పాశ్చాత్య వేంకటాచల పనితులవారి ఆయుర్వేదీయ సిద్ధాపథములు.

1. **అక్షిణిలాసరసము:**— అక్షిణిలక్షణముల వేరు రోగులు ఈ అక్షిణిలాస రసమునలన నిరోధిస్తే యానూరు. ఒక యొక అక్షిణిలాస రసముగల నీసా తయ్యయ్య నుండెనేని వేరుకు సర్వోత్తమమైన సిద్ధాపథము వేరొకటి లేదని తామే సంశోధముగ బల్కుగలము. దీనివల్ల, మాధుర వ్యాధి జ్వరములు, సన్నిపాతము మొదలగునవి తప్పక గుణముగను. నీసా 1-8 1-0-0, 5-8 1 ఇనాం. (594)

2. **శీనీవాన తైలం:**— వేరు గడ్డవడు, మందుల నొప్పి పోవుటకును మంచిమందు. నీసా 1-8 0-8-0, 5-8 1 ఇనాం.

3. **వైశ్యాన రావరం:**— దీనిని సేవించినపుడుండియే మూత్రమును కట్టు (కలరా) వాంతిభేది, శీతభేది, అశీర్ణ భేదులు గుణము కాగలదు. నీసా 1-8 1-0-0, 5-8 1 ఇనాం.

4. **బాంబుభోదము:**— రిడ్డలకు బలంకారి; లివ్యూరి మందు. మందము, నాలబద్ధము, అశీర్ణ భేది, కృత్రిమము, కడు పుష్పిమునుట. ఆకలిలేకుండుట మొదలగునవి గుణములు. రిడ్డల పుష్టిగలనా రగుదురు. నీసా 1-8 0-12-0, 5-8 1 ఇనాం.

5. **లోకామయవార కస్తూరిమాన్రిలు:**— రిడ్డలకు కడు ను ముడినవానికి, బాలింకిలకు ఈ క్షయ గుణ కాది. మందము, వడితము, దగ్గు, అశీర్ణము, శీత వాతం, పూర్వవాయువు, మలబద్ధం, జ్వరం, చలిజ్వరము, దుర్బలము మొదల గు యొక వనేక రోగములను గుణము చేయును. 260 మాత్రలు గల నీసా 0-4-0

రిపాలు కర్కతో 6-8 1-8-0

" " 12-8 2-14-0

" " 25-8 5-5-0

శ్రీ సితారాధున వైద్యశాల, మైసూరు.

మీ బాయిలరు

విశేషకాలము పనిచేయవలెనన్న "ఇంగ్లీషుబాయిలరు కామ్యూజిషన్"ను యువయోగించవలయును. దాని సుకయోగించిన బాయిలరు త్రుప్పుపట్టి పొక్కులు పొక్కులుగా లేచి చెడిపోకుండుటయే గాక ఔట్ డ్రియ్యుకు చక్కని మెరుగు నిచ్చును; అనమునున్న గొట్టములనున్న త్రుప్పు పట్టకుండగను శుభ్రముగాను నుంచును. ఈ కామ్యూజిషన్ యువయోగించినచో సంవత్సరముల తరబడి బాయిలరు చెడిపోకుండ ఎప్పుటి కప్పుడు క్రొత్తవానివలె నుండును.

దానియొక్క యువయోగమును గురించియు నలవాటు గురించియు అనలు యేజంట్లకే వ్రాయవలయును

శీ గారములుగల రము 1-8 రు 25-0-0

డి రిబయన్సు ఫౌండ్రీ అండు ఇంజనీరింగు పర్సుస్సు.

శీ గారములకు సం 55కి రు

మదరాసు

(ప్రెస్ కామ్యూజిషన్ గోరునప్పుడు ఈ పత్రిక వేరుకూడ సుదాహరించ గోరుచున్నాము)